

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

14. juni 2014

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Rådet

2014/C 183/01	Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 20. maj 2014, om oversigten over den strukturerede dialog, herunder unges sociale inklusion	1
2014/C 183/02	Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 20. maj 2014, om en EU-arbejdsplan for ungdom for 2014-2015	5
2014/C 183/03	Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. maj 2014, om EU-arbejdsplanen for sport (2014-2017)	12

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2014/C 183/04	Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om fremme af unges iværksætterkultur for at sikre social inklusion af unge	18
2014/C 183/05	Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om effektiv læreruddannelse	22

2014/C 183/06	Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om flersprogethed og udvikling af sprogkunderskaber	26
2014/C 183/07	Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om kvalitetssikring til støtte for uddannelse	30
2014/C 183/08	Rådets konklusioner af 21. maj 2014 om kulturarv som en strategisk ressource i et bæredygtigt Europa	36
2014/C 183/09	Rådets konklusioner af 21. maj 2014 om ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport	39

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

RÅDET

Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 20. maj 2014, om oversigten over den strukturerede dialog, herunder unges sociale inklusion

(2014/C 183/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER,

I. SOM MINDER OM FØLGENDE:

1. Rådets »resolution« om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)⁽¹⁾ anerkendte alle unge som en ressource for samfundet og fremhævede betydningen af at sikre de unges ret til at deltage i udviklingen af politikker, der berører dem, ved hjælp af en løbende struktureret dialog med de unge og ungdomsorganisationerne
2. i resolutionen af 27. november 2012⁽²⁾ vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om oversigten over den strukturerede dialog med unge om unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa hedder det, at den overordnede tematiske prioritet for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet for den tredje 18-måneders arbejdscyklus (perioden 1. januar 2013-30. juni 2014) er social inklusion

II. ERKENDER FØLGENDE:

3. den strukturerede dialog er en deltagerbaseret proces, og resultatet af den tredje 18-måneders arbejdscyklus bygger på resultaterne af de nationale høringer under det irske, litauiske og græske formandskab samt EU's ungdomskonferencer i Dublin i marts 2013, i Vilnius i september 2013 og i Thessaloniki i marts 2014
4. de fælles konklusioner fra ungdomskonferencen i Dublin fokuserede på prioriteterne beskæftigelse, deltagelse, velfærd, støtteværktøjer (sociale tjenester og ungdomstjenester), ungdomsorganisationer og kvalitet i ungdomsarbejdet, og de blev forelagt ministrene med ansvar for ungdomsspørgsmål på samlingen i Rådet for Uddannelse, Ungdom, Kultur og Sport i maj 2013⁽³⁾
5. de fælles konklusioner fra ungdomskonferencen i Vilnius fokuserede på prioriteterne uddannelse, vejledning, overgangen fra uddannelse til beskæftigelse, arbejdsmarkedsvilkår, uafhængighed, ungdomsorganisationernes rolle og tværsektorielt samarbejde, og de blev forelagt ministrene med ansvar for ungdomsspørgsmål på samlingen i Rådet for Uddannelse, Ungdom, Kultur og Sport i november 2013⁽⁴⁾
6. de fælles anbefalinger fra ungdomskonferencen i Thessaloniki fokuserede på prioriteterne kvalitetsuddannelse, kvalitetsovergang, kvalitetsarbejdspladser, dialog og læring mellem generationer, aktiv inklusion, unges iværksætterkultur samt social iværksætterånd⁽⁵⁾
7. der er under programmet Erasmus+ forbedrede finansieringsmuligheder til rådighed til at støtte den strukturerede dialog, herunder direkte årlige tilskud til de nationale arbejdsgrupper

⁽¹⁾ EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 380 af 11.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dok. 7808/13.

⁽⁴⁾ Dok. 14177/13.

⁽⁵⁾ Dok. 7862/1/14 REV 1.

8. den fælles EU-ungdomsrapport af 27. november 2012⁽¹⁾ indeholdt en evaluering af den strukturerede dialog og anførte, at processen kan videreudvikles ved at evaluere forløbet og resultatet af den strukturerede dialog yderligere, ved at gøre medlemskabet af nationale arbejdsgrupper mere omfattende for unge fra alle forskellige baggrunde og ved at tilskynde beslutningstagerne til fuldt ud at tage hensyn til anbefalinger fra unge
9. en evaluering af den strukturerede dialog bør være en del af den kommende anden EU-ungdomsrapport og omfatte en oversigt over overvejelserne af resultaterne af den strukturerede dialog på nationalt niveau og EU-niveau

III. ER ENIGE OM FØLGENDE PRINCIPPER FOR UDVIKLINGEN OG FORBEDRINGEN AF DEN STRUKTUREREDE DIALOG:

10. den strukturerede dialog og høringer i relation hertil bør sætte fokus på den overordnede tematiske prioritet, der drøftes af unge og beslutningstagere i fællesskab som fastsat af Rådet med henblik på at sikre en sammenhængende og løbende proces under hele forløbet af hver af dens cyklusser;
11. der bør etableres en forenklet og klar arkitektur for den strukturerede dialogcyklus for at sikre kontinuitet i det overordnede tema og muliggøre bedre tidsplanlægning under høringer med unge.

I første fase af hver cyklus bør der udvikles en fælles forståelse og en bottom-up tilgang blandt alle interessenter til den overordnede tematiske prioritet, der er fastlagt af Rådet, og den bør udgøre en vejledende ramme for den dialog, der føres i de efterfølgende faser.

I anden fase bør der foretages konsultationer, der kan føre til mulige løsninger, som bør forelægges Rådet og indgå som anbefalinger vedrørende den overordnede tematiske prioritet.

I tredje fase bør der især fokuseres på udformningen af de konkrete foranstaltninger, som vil blive forelagt Rådet til yderligere overvejelse

12. for at øge den strukturerede dialogs opsøgende arbejde bør de nationale arbejdsgrupper med bistand fra ungdomsforskere og ungdomsarbejdere og om nødvendigt i samråd med lokale og regionale myndigheder bestræbe sig på at sikre aktiv inddragelse af unge, herunder dem, som ikke tidligere har deltaget i den strukturerede dialog. Ungdomsinformationsnetværk og netværk for ungdomsarbejde kan opfordres til at støtte de nationale arbejdsgrupper i deres indsats for at nå flere unge, hvor det er hensigtsmæssigt
13. med henblik på at forbedre kvaliteten af resultatet af EU's formandskabers ungdomskonferencer bør arbejds-metoderne og beslutningsprocessen vedrørende ungdomskonferencerne vurderes og revideres. Europa-Kommissionen og medlemsstaterne kunne under behørig hensyntagen til de nationale kompetencer overveje en feedback-mekanisme for unge om gennemførligheden af anbefalingerne fra den strukturerede dialog. Anbefalingerne kunne tages i betragtning, hvor det er relevant, med henblik på at underbygge politikudviklingen og sikre bedre resultater for unge.
14. der bør iværksættes en kreativ og deltagerbaseret proces for at give den strukturerede dialog en fælles og forbedret europæisk synlighed, hvilket vil muliggøre national og europæisk »branding« af processen. Kommissionen bør fortsætte med at udvikle den del af den europæiske portal, der vedrører den strukturerede dialog

IV. ER ENDVIDERE ENIGE OM FØLGENDE:

15. den overordnede tematiske prioritet for den strukturerede dialog med unge og ungdomsorganisationer i næste arbejdscyklus (perioden 1. juli 2014-31. december 2015) er styrkelse af unges indflydelse, jf. bilag II
16. de udvalgte prioriterede områder kan suppleres af det enkelte formandskab i lyset af en eventuel ny udvikling
17. de prioriterede områder, der gælder for den næste formandskabstrio (1. januar 2016-30. juni 2017), bør defineres inden indledningen af dens periode.

⁽¹⁾ EUT C 394 af 20.12.2012, s. 15.

BILAG I

Den strukturerede dialog og ungdomskonferencerne i Dublin, Vilnius og Thessaloniki er udmundet i følgende prioriterede områder med det formål at styrke social inklusion af alle unge i Europa:

- fremme af lige muligheder for alle unge, herunder gennem validering af ikkeformel og uformel læring som en måde at give dem mulighed for at deltage aktivt i livslang læring og øge deres beskæftigelsesegnethed på
 - fremme af samarbejdet mellem uddannelsesmyndigheder, ungdomsorganisationer og andre relevante interessenter for at styrke forbindelserne mellem uformel og ikkeformel læring og formel uddannelse med henblik på at styrke unges nøglekompetencer gennem hele livet og fremme deres aktive deltagelse i samfundet
 - fremme af lige adgang for unge til rettigheder og muligheder med henblik på at give dem mulighed for at deltage fuldt ud i samfundet
 - styrkelse af tværsektorielt samarbejde på og mellem lokalt, regionalt, nationalt og europæisk niveau for at opfylde de unges behov og sikre sammenhængende politikker for social inklusion.
-

BILAG II

**Prioriteter for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet i perioden
1. juli 2014-31. december 2015****Overordnet prioritet — styrkelse af unges indflydelse**

Ungdomsområdet har en veletableret praksis vedrørende samarbejde med formandskabet inden for rammerne af den strukturerede dialog mellem de offentlige myndigheder og unge. Den overordnede tematiske prioritet for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet for perioden 1. juli 2014-31. december 2015 bliver styrkelse af unges indflydelse. Dette tema vil være den røde tråd, der vil sikre kontinuitet og sammenhæng i de tre formandskabers arbejde. Teamet om styrkelse af unges indflydelse vil omhandle adgang til rettigheder og betydningen af unges deltagelse i politik.

Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 20. maj 2014, om en EU-arbejdsplan for ungdom for 2014-2015

(2014/C 183/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER

I. INDLEDNING

1. ANERKENDER, at krisen siden vedtagelsen af resolutionen om de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet 2010-2018 har frembudt nye udfordringer for ungdomspolitikken, og at der på EU-plan er behov for et forstærket samarbejde på ungdomsområdet med henblik på at tackle disse udfordringer på passende vis
2. ERINDRER OM, at der i den fælles EU-ungdomsrapport fra 2012 blev opfordret til tættere forbindelser og større sammenhæng mellem de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet 2010-2018 og Europa 2020-strategien
3. ERINDRER OM Rådets konklusioner af 16. maj 2013 om maksimal udnyttelse af ungdomspolitikens potentiale i håndteringen af målene for Europa 2020-strategien⁽¹⁾, hvori Rådet inden for de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet 2010-2018 besluttede at udvikle en arbejdsplan på mellemlang sigt, som kan være retningsgivende for arbejdet inden for ungdomspolitik og ungdomsrelateret politik som reaktion på de aktuelle ungdomstemaer og tendenser og ungdomsrelaterede temaer og tendenser, og som kan belyse relevante områder med mulighed for koordinering og samarbejde mellem uddannelses-, erhvervs- uddannelses- og beskæftigelsespolitikker med henblik på at sikre et ungdomspolitisk input til det europæiske semester
4. ER derfor ENIGE OM at fastlægge en 18-måneders EU-arbejdsplan for ungdom for så vidt angår medlemsstaternes og Kommissionens indsats for perioden 1. juli 2014 til 31. december 2015 som en pilotfase og som bidrag til gennemførelsen af de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)

II. PRINCIPPER

5. FINDER, at arbejdsplanen bør bygge på følgende vejledende principper:

- tilføre arbejdet i EU på ungdomsområdet fremdrift og give det en fremtrædende stilling, alt efter omstændighederne
- sikre gennem tværsektorielt samarbejde, at der på de øvrige EU-politikområder (f.eks. beskæftigelse, uddannelse, sociale anliggender, sundhed) er kendskab til de specifikke problemer, som unge står over for
- bidrage til de overordnede prioriteringer i EU's økonomiske og social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, herunder navnlig Europa 2020-strategien og dens gennemførelsesmekanismer
- arbejde hen imod en viden- og evidensbaseret ungdomspolitik
- udgøre en vedvarende fleksibel ramme, som kan tilpasses til den igangværende udvikling, når det er relevant
- fremme en koordineret samarbejdstilgang mellem medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at skabe merværdi i forbindelse med de prioriterede emner, der er angivet nedenfor i punkt 6

⁽¹⁾ EUT C 224 af 3.8.2013, s. 2.

- i givet fald at indarbejde de eksisterende uformelle strukturer (såsom ekspertgrupper for gensidig læring) i de strukturer, der er oprettet i forbindelse med denne arbejdsplan
 - gøre fuld brug af de høringsprocedurer, der er indført under den strukturerede dialog med henblik på at sikre, at arbejdsplanen tager fat om de spørgsmål, der er relevante for unge
6. ER ENIGE OM, at medlemsstaterne og Kommissionen i lyset af den nuværende krise i deres samarbejde på EU-plan bør give følgende emner høj prioritet i den periode, som den nuværende arbejdsplan dækker indtil udgangen af 2015:
- udvikling af ungdomsarbejde og ikkeformel og uformel læring og disse elementers bidrag til håndtering af krisens konsekvenser for unge
 - skærpet tværsektorielt samarbejde inden for rammerne af EU-strategierne
 - styrkelse af unge med særligt fokus på adgang til rettigheder, selvstændighed, deltagelse og aktivt medborgerskab i og uden for EU
- er enige om, at arbejdsplanen kan revideres af Rådet i lyset af de opnåede resultater og den politiske udvikling på EU-plan
7. ER ENIGE OM en liste over specifikke tiltag i overensstemmelse med disse prioriterede emner og en tidsplan for deres gennemførelse, jf. bilag I

III. ARBEJDSMETODER OG STRUKTURER

8. ANERKENDER følgende:

- der er et behov for at styrke mainstreaming af ungdomspolitik og det tværsektorielle samarbejde i Rådet for at sikre, at der i forbindelse med politikudformning tages hensyn til unges vilkår og behov

9. ER ENIGE OM følgende:

- denne arbejdsplan vil blive understøttet af arbejdsmetoder, der er vedtaget inden for de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, samt et begrænset antal uformelle ekspertgrupper og fleksible rammer for peerlæringsaktiviteter
- ekspertgrupperne vil blive anmodet om at koncentrere deres arbejde om de prioriterede emner, der er anført i afsnit II, punkt 6, og om de tiltag og måldatoer, der er anført i bilag I. Tiltagene i bilag I kan revideres af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, i lyset af de opnåede resultater og den politiske udvikling på EU-plan
- principperne om medlemskab af og arbejdsmåden for ekspertgrupperne er anført i bilag II
- med hensyn til unges ret til at deltage i udviklingen af politikker, der berører dem, vil den strukturerede dialog være en måde, hvorpå unge kan involveres i fælles refleksion over de prioriterede emner i denne arbejdsplan
- på de uformelle møder mellem generaldirektørerne for ungdomsspørgsmål skal de strategiske spørgsmål, der opstår i forbindelse med denne arbejdsplan, og de mere generelle spørgsmål vedrørende EU's ungdomspolitik, behandles
- i andet halvår af 2015 vil gennemførelsen af denne arbejdsplan blive evalueret af Rådet på grundlag af en vurdering af gennemførelsen, der udarbejdes i forbindelse med den generelle oversigt over ungdomssektoren, der foreligger i EU-ungdomsrapporten fra Kommissionen inden udgangen af juli 2015

10. OPFORDRER I LYSET AF OVENSTÅENDE

medlemsstaterne og Kommissionen til at nedsætte eller opretholde ekspertgrupper om følgende emner for den nuværende arbejdsplans varighed:

- kvalitetssystemer inden for ungdomsarbejde i medlemsstaterne og fælles indikatorers og rammers rolle

- definering af ungdomsarbejdes og ikkeformel og uformel lærings specifikke bidrag til håndteringen af de udfordringer, som unge står over for, navnlig overgangen fra uddannelse til beskæftigelse
- peerlæringsaktiviteter blandt medlemsstaterne og Kommissionen, der sigter mod at identificere bedste praksis og henstillinger med henblik på tværsektoriel udformning af ungdomspolitik på EU-plan og nationalt plan

IV. TILTAG

11. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

- at samarbejde med støtte fra Kommissionen og bruge arbejdsmetoderne fra de nye rammer, der er nærmere angivet i denne resolution
- i forlængelse af Rådets konklusioner om maksimal udnyttelse af ungdomspolitikens potentiale i håndteringen af målene for Europa 2020-strategien fortsat at fremme den aktive inddragelse af ungdomsperspektiver i udformningen af national politik knyttet til Europa 2020-strategien og det europæiske semester
- at påtænke at tage behørigt hensyn til de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet 2010-2018 og til denne arbejdsplan, når de udvikler politik på nationalt og regionalt plan, og samtidig overholde subsidiaritetsprincippet
- at informere unge og i givet fald ungdomsorganisationer om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af EU-arbejdsplanen, for at sikre, at aktiviteterne er relevante og synlige

12. OPFORDRER RÅDETS FORMANDSKABER TIL:

- i forbindelse med formandskabstrioen at tage hensyn til EU-arbejdsplanens prioriterede emner ved udarbejdelsen af deres program
- at vurdere, om der bør foreslås en ny arbejdsplan for den næste periode ved afslutningen af de 18 måneder, som denne resolution omfatter, på grundlag af en vurdering, der skal integreres i den EU-ungdomsrapport, som Kommissionen har udarbejdet på grundlag af frivillige bidrag fra medlemsstaterne
- at foreslå generaldirektørerne for ungdomsspørgsmål, at de på deres almindelige uformelle møde drøfter og undersøger de resultater, der er opnået med arbejdsplanen, at de organiserer ekstraordinære fælles og tværsektorielle møder mellem generaldirektørerne, når det er relevant, og at de formidler resultaterne bredt

13. OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

- at støtte og samarbejde med medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af denne arbejdsplan, navnlig de tiltag, der er angivet i bilaget
- at informere medlemsstaterne om igangværende eller planlagte initiativer inden for EU's ungdomspolitik og på andre relevante politikområder, som har indvirkning på de unge, og om udviklingen med hensyn hertil i Kommissionen
- at undersøge måder til at fremme den bredest mulige deltagelse af medlemsstaterne på ekspertgruppemøderne på
- senest i juli 2015 og på grundlag af frivillige bidrag fra medlemsstaterne at indarbejde en vurdering af arbejdsplanens gennemførelse og relevans i forslaget til EU-ungdomsrapporten. Denne rapport skal danne grundlag for udarbejdelsen af Rådets eventuelle efterfølgende arbejdsplaner for andet halvår af 2015
- at stræbe efter at opnå sammenhæng mellem denne arbejdsplan og arbejdsplanen for partnerskabsaftalen med Europarådet på ungdomsområdet
- at foreslå fleksible rammer for peerlæringsaktiviteter blandt medlemsstaterne

14. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER OG I FULD OVERENSSTEMMELSE MED NÆRHEDSPRINCIPPET:

- at fortsætte det tætte samarbejde på ekspertniveau i overensstemmelse med bilag I og II til denne resolution
 - at opfordre andre sektorer til at tage hensyn til ungdomsdimensionen i forbindelse med udformning, gennemførelse og evaluering af politikker og tiltag på andre politikområder, idet det navnlig sikres, at den medtages på et tidligt tidspunkt og effektivt i politikudviklingsprocessen
 - at fremme bedre anerkendelse af ungdomspolitikens bidrag til de overordnede mål i Europa 2020-strategien, i betragtning af sektorens stærke potentiale til at bidrage til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og nye job samt dens positive virkninger på beskæftigelse, social inklusion, uddannelse samt sundhed og trivsel.
-

BILAG I

Tiltag på grundlag af de prioriterede temaer

Tiltag	Arbejdsmetoder/Instrument	Output og måldato
Udvikling af ungdomsarbejde og ikkeformel og uformel læring og disse elementers bidrag til håndtering af krisens konsekvenser for unge		
Udvikling af ungdomsarbejde i Europa	<i>Evidensbaseret politikudformning:</i> Undersøgelse »At arbejde med unge: værdien af ungdomsarbejde i Den Europæiske Union« <i>Ekspertgruppen om kvalitetssystemer inden for ungdomsarbejde i EU's medlemsstater og fælles indikatorers og rammers rolle</i>	<i>Andet halvår af 2015:</i> (evt.) Udveksling af synspunkter i Rådet og overvejelse af de følgende skridt afhængigt af resultatet af udvekslingen af synspunkter <i>Første halvår af 2015:</i> Ekspertgruppen udarbejder en række indikatorer eller rammer til at beskrive kvalitet i systemer inden for ungdomsarbejde <i>Andet halvår af 2015:</i> (evt.) Rådskonklusioner
Fremme af ungdomspolitikens bidrag til at tackle udfordringerne i Europa	<i>Ekspertgruppen om definering af ungdomsarbejdes specifikke bidrag til håndteringen af de udfordringer, som unge står over for, navnlig overgangen fra uddannelse til beskæftigelse</i> <i>Evidensbaseret politikudformning:</i> Europæisk Videncenter for Ungdomspolitik (EKC)	<i>Første halvår af 2015:</i> (evt.) Rådets konklusioner om, hvordan ungdomspolitik og tværsektorielt samarbejde kan tackle EU's største udfordringer, navnlig med hensyn til unge <i>Første halvår af 2015:</i> Rapport om bedste praksis i samarbejdet mellem formel og ikke-formel, herunder politikhenstillinger
Øget tværsektorielt samarbejde inden for rammerne af EU-strategierne		
Styrkelse af tværsektoriel udformning af ungdomspolitik på EU-plan	Rådet og dets forberedende organer (Gruppen vedrørende Ungdomsspørgsmål)	<i>Første halvår af 2015:</i> Mulig henstilling om ungdomssektorens bidrag til de vigtige politikfokuserede tiltag i det europæiske semester
Styrkelse af tværsektoriel udformning af ungdomspolitik på nationalt plan	<i>Peerlæringsaktiviteter</i> blandt medlemsstaterne	<i>Andet halvår af 2015:</i> Foreløbig rapport om bedste praksis og henstillinger med henblik på tværsektoriel udformning af ungdomspolitik på nationalt plan

Tiltag	Arbejdsmetoder/Instrument	Output og måldato
Styrkelse af unge med særligt fokus på adgang til rettigheder, selvstændighed, deltagelse og aktivt medborgerskab i og uden for EU		
Styrkelse af unge med særligt fokus på adgang til rettigheder med henblik på fremme af deres selvstændighed og deltagelse i det sociale liv	Struktureret dialog med de unge	<i>Andet halvår af 2014:</i> (evt.) Rådets konklusioner om unges adgang til rettigheder med henblik på fremme af deres selvstændighed og deltagelse i det sociale liv
Styrkelse af unges mulighed for politisk deltagelse i det demokratiske liv i Europa	Resultaterne af den strukturerede dialog med de unge <i>Evidensbaseret politikudformning:</i> — The London School of Economics and Political Science: Unges deltagelse i det demokratiske liv — Flash Eurobarometer 375 — De unge i Europa: deltagelse i det demokratiske liv — EACEA — Politisk deltagelse og EU-borgerskab: unges opfattelse og adfærd	<i>Andet halvår af 2015:</i> (evt.) Rådskonklusioner

BILAG II

**Principper for medlemskab af og arbejdsmåden for ekspertgrupper, som medlemsstaterne og
Kommissionen etablerer som led i EU-arbejdsplanen for ungdom
(1. juli 2014-31. december 2015)**

Medlemskab

- Medlemsstaterne deltager i gruppernes arbejde på frivillig basis og kan til enhver tid tilslutte sig dem.
- Medlemsstater, der er interesseret i at deltage i gruppernes arbejde, udnævner eksperter som medlemmer af de respektive grupper. Medlemsstaterne sørger for, at eksperterne har relevant erfaring inden for det pågældende område på nationalt plan og sikrer effektiv kommunikation med de kompetente nationale myndigheder. Kommissionen koordinerer procedurerne for udnævnelse af eksperter.
- Hver ekspertgruppe kan beslutte at invitere andre deltagere: uafhængige eksperter, repræsentanter for ungdomsorganisationer og andre interessenter samt repræsentanter for europæiske tredjelande.

Arbejdsprocedurer

- Ekspertgrupperne koncentrerer sig om at levere et lille antal konkrete og brugbare resultater vedrørende det ønskede emne.
- Med henblik på gennemførelse af denne arbejdsplan skal de enkelte ekspertgrupper udnævne en formand eller formænd på det første ekspertgruppemøde efter vedtagelsen af arbejdsplanen. Hver ekspertgruppe udarbejder et arbejdsskema i henhold til denne arbejdsplan.
- Medlemsstaterne får mulighed for at råde ekspertgrupperne, så man opnår det ønskede resultat og overholder den ønskede tidsplan samt sikrer koordinationen af gruppernes arbejde.
- Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, beslutter, om det er hensigtsmæssigt at foreslå nye tiltag for ekspertgrupperne.
- Kommissionen yder ekspertise samt logistik- og sekretariatsbistand til gruppernes arbejde. Den bistår så vidt muligt grupperne på anden relevant vis (herunder med undersøgelser vedrørende deres arbejdsområde).
- Ekspertgrupperne mødes som hovedregel i Bruxelles, men kan arrangere møder uden for Bruxelles, når de er inviteret af en medlemsstat.
- Ekspertgrupperne mødes som hovedregel to gange om året, men kan vedtage en anden tidsplan, hvis det er nødvendigt.

Rapportering og information

- Formændene for ekspertgrupperne aflægger rapport til Gruppen vedrørende Ungdomsspørgsmål om, hvordan arbejdet skrider frem i de respektive ekspertgrupper, og forelægger Gruppen vedrørende Ungdomsspørgsmål anbefalinger om eventuelle fremtidige tiltag.
- Gruppernes mødedagsordener og mødereferater gøres tilgængelige for samtlige medlemsstater uanset omfanget af deres deltagelse på et givet område. Gruppernes rapporter offentliggøres.
- Ekspertgruppernes rapporter giver input til den vurdering, som Kommissionen udarbejder om gennemførelsen af arbejdsplanen.

Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. maj 2014, om EU-arbejdsplanen for sport (2014-2017)

(2014/C 183/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER

I. INDLEDNING

1. ERINDRER OM den kompetence, der er tillagt Den Europæiske Union, navnlig ved artikel 6 og 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor det hedder, at sport er et område, hvor EU's tiltag bør understøtte, koordinere og supplere medlemsstaternes tiltag
2. MINDER OM resolutionen vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om en EU-arbejdsplan for sport 2011-2014 ⁽¹⁾
3. SER MED TILFREDSHED PÅ Kommissionens rapport om gennemførelsen af EU-arbejdsplanen for sport 2011-2014 ⁽²⁾
4. ANERKENDER, at sporten kan bidrage til at nå målene i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst
5. ERINDRER OM Rådets resolution af 18. november 2010, hvor Rådet besluttede regelmæssigt — almindeligvis i tilknytning til en samling i Rådet — at indkalde til et uformelt møde mellem ledende repræsentanter for EU's offentlige myndigheder og sportsbevægelsen med henblik på udveksling af synspunkter om sportsrelaterede spørgsmål i EU ⁽³⁾
6. ER ENIGE OM at videreudvikle en ramme for europæisk samarbejde på sportsområdet ved at fastlægge den anden treårige EU-arbejdsplan for sport for så vidt angår medlemsstaternes og Kommissionens indsats;
7. ER ENIGE OM, at aktiviteter på EU-plan inden for sport bør fokusere på de prioriterede emner, centrale spørgsmål, output samt arbejdsmetoder og -strukturer, der er anført i denne arbejdsplan, jf. bilag I
8. NOTERER SIG Eurobarometerundersøgelsen om sport og fysisk aktivitet fra 2013 og anerkender de store forskelle blandt medlemsstaterne, herunder resultaterne vedrørende frivilligt arbejde og stillesiddende adfærd;

II. UDVIKLING AF SPORTENS EUROPÆISKE DIMENSION VED AT FASTLÆGGE EN EU-ARBEJDSPLAN

9. FINDER, at en treårig EU-arbejdsplan for sport bør bygge på følgende vejledende principper:
 - fremme en koordineret samarbejdstilgang mellem medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at skabe merværdi på sportsområdet på EU-plan på længere sigt
 - tage grænseoverskridende udfordringer op ved anvendelse af en koordineret EU-tilgang
 - tage hensyn til sportens specifikke karakter
 - afspejle behovet for at integrere sport i andre EU-politikker
 - arbejde hen imod en evidensbaseret sportspolitik
 - bidrage til de overordnede prioriteringer i EU's økonomiske og social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, herunder navnlig Europa 2020-strategien
 - bygge på resultaterne af den første EU-arbejdsplan for sport
 - supplere og styrke virkningen af aktiviteter, der er iværksat under programmet Erasmus+ på sportsområdet

⁽¹⁾ EUT C 162 af 1.6.2011, s. 1.

⁽²⁾ 5842/14.

⁽³⁾ EUT C 322 af 27.11.2010, s. 1.

10. UNDERSTREGER, at EU-arbejdsplanen bør være en fleksibel ramme, som kan tilpasses til udviklingen på sportsområdet, når det er relevant
11. ER ENIGE OM, at medlemsstaterne og Kommissionen bør give følgende emner og centrale spørgsmål høj prioritet i den periode, som den nuværende arbejdsplan dækker. De kan suppleres af hvert formandskab i lyset af en eventuel ny udvikling:
 - 1) *sportens integritet*, navnlig antidoping, bekæmpelse af aftalt spil, beskyttelse af mindreårige, god forvaltningspraksis og ligestilling mellem kønnene
 - 2) *sportens økonomiske dimension*, navnlig bæredygtig finansiering af sporten, store sportsbegivenheders eftermæle, økonomiske fordele ved sport og innovation
 - 3) *sport og samfundet*, navnlig sundhedsfremmende fysisk aktivitet, frivilligt arbejde, beskæftigelse inden for sport og sportsuddannelser
12. ER ENIGE OM, at arbejdsplanen kan revideres af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, i lyset af de opnåede resultater og den politiske udvikling på EU-plan;

III. ARBEJDSMETODER OG -STRUKTURER

13. ANERKENDER følgende:

Der er et behov for at fortsætte det efter Lissabontraktatens ikrafttræden etablerede samarbejde om sport i EU-sammenhæng, baseret på de vejledende principper, der er anført i afsnit II i denne arbejdsplan.

EU er desuden nødt til at arbejde tæt sammen med sportsbevægelsen og de relevante kompetente organisationer på nationalt, europæisk og internationalt plan, f.eks. Europarådet og Det Internationale Antidoping-agentur, især gennem den strukturerede dialog;

14. ER ENIGE OM følgende:

Der bør fastsættes forskellige arbejdsstrukturer og -metoder som opfølgning af resultaterne fra EU's første arbejdsplan og for at udvikle nye output i overensstemmelse med de prioriterede emner og centrale spørgsmål, jf. afsnit II ovenfor.

Derfor nedsættes der fem ekspertgrupper bestående af eksperter, som udpeges af medlemsstaterne, inden for følgende spørgsmål: aftalt spil, god forvaltningspraksis, den økonomiske dimension, sundhedsfremmende fysisk aktivitet og udvikling af menneskelige ressourcer inden for sport. Principperne om medlemskab af og arbejds måden for disse grupper er anført i bilag II.

Ud over ekspertgrupperne kan andre strukturer og arbejdsmetoder omfatte f.eks. formandskabskonferencer, møder mellem sportsministre og -direktører, kommissionsundersøgelser og -konferencer samt tilsagnstavler («pledge boards»⁽¹⁾).

I første halvdel af 2017 vil gennemførelsen af denne arbejdsplan blive evalueret af Rådet på grundlag af en rapport, som Kommissionen forelægger senest i november 2016;

IV. YDERLIGERE SKRIDT

15. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

- at samarbejde med Kommissionen ved at bruge de arbejdsstrukturer og -metoder, der er nærmere angivet i denne resolution
- under hensyntagen til nærhedsprincippet og autonomien i sportens styrende strukturers autonomi at tage behørigt hensyn til denne arbejdsplan ved politikudviklingen på nationalt plan
- regelmæssigt at informere og, hvis det relevant, høre interessenterne i sportens verden om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af EU-arbejdsplanen, for at sikre, at aktiviteterne er relevante og synlige;

⁽¹⁾ *Tilsagnstavle*: Et instrument hvor især sportsorganisationer frivilligt kan offentliggøre deres tilsagn inden for bestemte emner, f.eks. til principper for god forvaltningspraksis eller mål om ligestilling mellem kønnene (jf. bilag I). I anden halvdel af 2014 fremlægger Kommissionen et forslag til Sportsgruppen i Rådet om oprettelse og funktion af tilsagnstavlerne.

16. OPFORDRER RÅDETS FORMANDSKABER TIL:

- i forbindelse med formandskabstrioen at tage hensyn til EU-arbejdsplanens prioriterede emner ved udarbejdelsen af deres program, aflægge rapport om gennemførelsen af arbejdsplanen og bygge videre på resultaterne
- at informere medlemsstaterne om igangværende eller planlagt arbejde i andre rådssammensætninger, der har indflydelse på sport
- hvis det er relevant, at foreslå en ny arbejdsplan for den næste periode ved afslutningen af den treårige periode, som denne resolution dækker, på grundlag af en rapport fra Kommissionen;

17. OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

- at samarbejde med medlemsstaterne om gennemførelsen af denne arbejdsplan, navnlig med hensyn til de output, som er beskrevet i bilag I
- at informere medlemsstaterne om igangværende eller planlagte initiativer på andre EU-politikområder, som har indvirkning på sport, og om udviklingen med hensyn hertil i Kommissionen
- at støtte medlemsstaterne og andre relevante aktører i samarbejdet inden for den ramme, der fastlægges i denne resolution, navnlig ved
 - at undersøge måder til at fremme den bredest mulige deltagelse af medlemsstaterne og eksperter og invitere repræsentanter fra sportsbevægelsen og andre interessenter til at deltage i de i bilag I anførte arbejdsstrukturer, idet der sikres et stærkt og sammenhængende niveau af repræsentativitet
 - hvor dette er relevant, at nedsætte grupper af eksperter med et højt niveau af relevant ekspertise samt andre former for støtte til fremme af udveksling af synspunkter og peerlæring samt opbygning af viden (f.eks. undersøgelser)
- fremme den strukturerede dialog om sport, herunder årlig afholdelse af et EU-sportsforum, der samler alle de vigtigste interessenter på sportens forskellige niveauer
- anvende de finansielle ressourcer i programmet Erasmus+ og andre relevante EU-programmer til at støtte de prioriterede emner og tilsvarende centrale spørgsmål, der fastsættes i denne arbejdsplan
- inden november 2016 at vedtage en rapport om arbejdsplanens gennemførelse og relevans på grundlag af frivillige bidrag fra medlemsstaterne. Denne rapport skal danne grundlag for udarbejdelsen af en eventuel EU-arbejdsplan i første halvår af 2017.
- at offentliggøre de output, der er opnået i arbejdsstrukturene, hvis det er relevant;

18. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE, KOMMISSIONEN OG FORMANDSKABERNE TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER I FULD OVERENSSTEMMELSE MED NÆRHEDSPRINCIPPET

- at fortsætte det tætte samarbejde i overensstemmelse med bilag I og II til denne resolution
 - at tage hensyn til sport i forbindelse med formulering, gennemførelse og evaluering af politikker og tiltag på andre politikområder, idet det navnlig sikres, at sport medtages på et tidligt tidspunkt og effektivt i politikudviklingsprocessen
 - at fremme bedre anerkendelse af det bidrag, sporten yder til de overordnede mål i Europa 2020-strategien, i betragtning af sektorens stærke potentiale til at bidrage til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og nye job samt dens positive virkninger på social inklusion, uddannelse samt folkesundheden og aktiv aldring
 - at fremme samarbejdet med tredjelande, især kandidatlande og potentielle EU-kandidatlande, og de kompetente internationale organisationer på sportsområdet, herunder Europarådet.
-

BILAG I

Centrale spørgsmål (punkt 11), ønskede output og dertil svarende arbejdsstrukturer

Centrale spørgsmål	Output og måldato	Arbejdsstruktur
Sportens integritet		
Antidoping ⁽¹⁾	— Ekspertgruppens henstillinger om doping inden for rekreativ sport og forebyggelse af doping: Udveksling af bedste praksis og peerlæring (2. halvår 2015)	Generaldirektørerne på sportsområdet
Aftalt spil	— Udveksling af bedste praksis vedrørende bekæmpelse af aftalt spil, navnlig om en eventuel henstilling fra Kommissionen om bedste praksis inden for forebyggelse og bekæmpelse af aftalt spil, der er relateret til væddemål, efterfulgt af en statusrapport (1. halvår 2016)	Ekspertgruppen vedrørende Aftalt Spil
Beskyttelse af mindreårige	— Udarbejdelse af ekspertgruppens henstillinger om beskyttelse af unge idrætsudøvere og sikring af børns rettigheder inden for sport (1. halvår 2016)	Ekspertgruppen vedrørende God Forvaltningspraksis
God forvaltningspraksis	— Udarbejdelse af vejledende principper vedrørende demokrati, menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, navnlig i forbindelse med tildeling af store sportsbegivenheder, eventuelt efterfulgt af en tilsagnstavle (2. halvår 2015) — Fremme af eksisterende principper for god forvaltningspraksis, eventuelt efterfulgt af en tilsagnstavle (1. halvår 2016)	
Ligestilling mellem kønnene	— Udarbejdelse af ekspertgruppens henstillinger eller retningslinjer om ligestilling mellem kønnene inden for sport, eventuelt efterfulgt af en tilsagnstavle (2. halvår 2015)	
Sportens økonomiske dimension		
Sportens økonomiske fordele	— Udarbejdelse af ekspertgruppens henstillinger om måling af de økonomiske fordele ved sport i EU på grundlag af det igangværende arbejde med at fremme oprettelsen af specifikke støtteaktioner i medlemsstaterne (2. halvår 2015)	Ekspertgruppen vedrørende Den Økonomiske Dimension
Store sportsbegivenheders eftermæle	— Udarbejdelse af ekspertgruppens henstillinger om store sportsbegivenheder, navnlig med hensyn til eftermælet, med fokus på social, økonomisk og miljømæssig bæredygtighed (2. halvår 2015)	
Bæredygtig finansiering af sport	— Udarbejdelse af praktisk vejledning til, hvordan der kan tilskyndes til gennemsigtig og langsigtet investering i sport, herunder EU-finansiering, der bl.a. bygger på henstillingerne fra 2012 om bæredygtig finansiering af sport, herunder statsstøtte (1. halvår 2016)	

Centrale spørgsmål	Output og måldato	Arbejdsstruktur
Sport og samfundet		
Sundhedsfremmende fysisk aktivitet	— Udarbejdelse af ekspertgruppens henstillinger om fremme af idrætsundervisning i skoler, herunder motoriske færdigheder i den tidlige barndom, og skabelse af værdifulde interaktioner med sportssektoren, lokale myndigheder og den private sektor (1. halvår 2015) — Koordinering af gennemførelsen af Rådets henstillinger om sundhedsfremmende fysisk aktivitet (2. halvår 2016)	Ekspertgruppen vedrørende sundhedsfremmende fysisk aktivitet
Uddannelse, beskæftigelse og frivilligt arbejde	— Udarbejdelse af ekspertgruppens henstillinger om fremme af frivilligt arbejde inden for sport, herunder bedste praksis vedrørende juridiske og skattemæssige mekanismer (2. halvår 2015 eller 2. halvår 2014) — Udveksling af bedste praksis vedrørende og statusrapport om indarbejdelse af sportskvalifikationer i de nationale referencerammer for kvalifikationer med henvisning til den europæiske referenceramme for kvalifikationer (2. halvår 2016) — Udarbejdelse af ekspertgruppens henstillinger om sportens bidrag til unges beskæftigelsesegnethed, herunder unge professionelle sportsfolk, og jobskabelse inden for sporten og på det sportsrelaterede arbejdsmarked (2. halvår 2016) — Udarbejdelse af praktisk vejledning om nationale kvalifikations overholdelse af internationale sportsforbunds internationale kvalifikationsstandarder (2. halvår 2015) — Udarbejdelse af en statusrapport om gennemførelsen af EU's retningslinjer om dobbelte karrierer (1. halvår 2017)	Ekspertgruppen om forvaltning af menneskelige ressourcer inden for sport

(¹) Rådet (Sportsgruppen/Coreper) vil fortsat koordinere EU-medlemsstaternes holdninger forud for møder i Det Internationale Antidopingagentur.

BILAG II

Principper for medlemskab af og arbejdsmåden for de fem ekspertgrupper, som medlemsstaterne og Kommissionen etablerer som led i den anden EU-arbejdsplan for sport 2014-2017

Medlemskab

- Medlemsstaterne deltager i gruppernes arbejde på frivillig basis og kan til enhver tid tilslutte sig dem.
- Medlemsstater, der er interesseret i at deltage i gruppernes arbejde, udnævner eksperter som medlemmer af de respektive grupper. Medlemsstaterne sørger for, at disse eksperter har relevant erfaring inden for det pågældende område på nationalt plan og sikrer effektiv kommunikation med de kompetente nationale myndigheder. Kommissionen koordinerer procedurerne for udnævnelse af eksperter.
- Hver ekspertgruppe kan beslutte at invitere andre deltagere: uafhængige eksperter, repræsentanter for sportsbevægelsen og andre interessenter samt repræsentanter for europæiske tredjelande. Hver ekspertgruppe kan foreslå at tilføje andre deltagere for hele arbejdsperioden, forudsat at deres medlemskab godkendes enstemmigt af ekspertgruppen.

Arbejdsprocedurer

- Med henblik på gennemførelse af denne arbejdsplan er det de enkelte ekspertgruppers ansvar at udnævne en eller flere formænd på det første ekspertgruppemøde efter vedtagelsen af arbejdsplanen. Formændene vælges på en åben og gennemsigtig måde, som koordineres af Kommissionen, der fungerer som ekspertgruppernes sekretariat.
- Hver ekspertgruppe udarbejder et arbejdsskema i henhold til denne arbejdsplan og koncentrerer sig om at levere konkrete og brugbare output i overensstemmelse med bilag I.
- Medlemsstaterne får mulighed for at råde ekspertgrupperne, så man opnår det ønskede resultat og overholder den ønskede tidsplan samt sikrer koordinationen af gruppernes arbejde.
- Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, beslutter, om det er hensigtsmæssigt at foreslå nye tiltag for ekspertgrupperne.
- Kommissionen yder ekspertise samt logistik- og sekretariatsbistand til gruppernes arbejde. Den bistår så vidt muligt grupperne på anden relevant vis (herunder med undersøgelser vedrørende deres arbejdsområde).
- Ekspertgrupperne mødes som hovedregel i Bruxelles, men kan undtagelsesvis holde møder uden for Bruxelles, når de inviteres til det af en medlemsstat.
- Ekspertgrupperne mødes som hovedregel to gange om året, men kan vedtage en anden tidsplan, hvis det er nødvendigt.

Rapportering og information

- Formændene for ekspertgrupperne aflægger rapport til Sportsgruppen om, hvordan arbejdet skrider frem i de respektive ekspertgrupper, og forelægger deres output.
 - Alle gruppernes mødedagsordener og mødereferater gøres tilgængelige for samtlige medlemsstater uanset omfanget af deres deltagelse på et givet område. Gruppernes output offentliggøres.
 - Ekspertgruppernes output giver input til Kommissionens rapport om gennemførelsen af arbejdsplanen.
-

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

**Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om fremme af unges iværksætterkultur for at sikre
social inklusion af unge**

(2014/C 183/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM ERKENDER FØLGENDE:

1. Den økonomiske krise, der begyndte i anden halvdel af sidste årti, har skabt en særdeles sårbar situation for den nuværende generation af unge. Ungdomsarbejdsløsheden er fortsat historisk høj, 23,2 % i EU-28 og 23,8 % i euroområdet (december 2013).
2. Som resultat af denne høje ungdomsarbejdsløshed udsættes unge for øget fattigdom og social eksklusion, og flere og flere føler sig tvunget til at forlade deres hjemland og somme tider Europa helt for at finde bedre muligheder. Dette skaber i nogle medlemsstater en hjerneflugttendens, som det kan være vanskeligt at vende.
3. Den Europæiske Union støtter iværksætterkultur via Europa 2020-strategien og dens flagskibsinitiativer »Nye kvalifikationer og nye job«, »En digital dagsorden for Europa«, »Innovation i EU« og »Unge på vej« ved at fremme iværksætterindstilling og tilknyttet viden, kvalifikationer og kompetencer, der kan fremme konkurrenceevnen og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.
4. Iværksætterkultur er en vigtig drivkraft for økonomisk vækst og jobskabelse: Den skaber nye virksomheder og job, åbner nye markeder, forbedrer produktiviteten og skaber velstand. Iværksætterindstilling øger unges beskæftigelsesegnethed. Iværksætterkultur og navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er ryggraden i EU's økonomi og udgør den vigtigste kilde til nye arbejdspladser⁽¹⁾.
5. Kulturer, der værdsætter og belønner iværksætteradfærd, såsom velovervejede risikotagning og selvstændig tænkning, fremmer en tilbøjelighed til at udvikle nye løsninger på sociale udfordringer. I denne forbindelse bør offentlighedens syn på iværksættere være mere positiv, iværksætteruddannelse bør udbygges, og underrepræsenterede grupper skal have særlig opmærksomhed og hjælpes til at oprette, drive eller udvikle en forretning eller virksomhed.

⁽¹⁾ Mere end 99 % af alle europæiske virksomheder er faktisk SMV'er. De står for to ud af tre job i den private sektor og bidrager med mere end halvdelen af den samlede merværdi, der skabes af virksomheder i EU (Europa-Kommissionen – GD for Erhvervspolitik og hjemmeside).

6. Iværksætterkultur handler ikke kun om at tjene penge. Forskellige aktører, både i den offentlige og den private sektor samt i civilsamfundet og socialøkonomiske⁽¹⁾ organisationer, tackler vores vigtigste samfundsmæssige udfordringer ved at kombinere en social dimension og en iværksætterdimension. Denne tendens kaldes »socialt iværksætteri«, og de nye typer organisationer, der er opstået, kaldes »sociale virksomheder«.
7. Kultur og kreativitet er i »de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet« udpeget som et indsatsområde for ungdomspolitik. Kultursektoren og den kreative sektor⁽²⁾ kan give store muligheder for at omdanne unges kreativitet og menneskelige kapital til intelligent vækst og beskæftigelse. I den digitale tidsalder er kulturdeltagelse et effektivt redskab til at fremme social inklusion og socialt engagement, særlig blandt unge.
8. Ekspertgruppen om »fremme af unges kreativitet og innovationskapacitet ved at identificere kompetencer og kvalifikationer, der er erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring« har i sin endelige rapport overvejet, hvordan unges beskæftigelsesegnethed kan styrkes,

ER AF FØLGENDE OPFATTELSE:

9. Iværksætterkultur kan være et vigtigt element i unges selvstændighed, personlige udvikling og trivsel. Iværksætterkultur kan ses som en af løsningerne i kampen mod ungdomsarbejdsløshed.
10. Europa bør investere i iværksætteruddannelse, i at skabe et miljø, hvor iværksætterne kan trives og gro, idet man også opsøger specifikke grupper, og i at gøre iværksætterne synlige som rollemodeller.
11. »Socialt iværksætteri«-modellen, der først og fremmest tager sigte på at bidrage til samfundets almenvel, kan især appellere til unge og give dem mulighed for at give innovative svar på de aktuelle økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer. Socialt iværksætteri-idéen, der er tæt på borgerne og lokalsamfundene, sikrer social samhørighed ved at inddrage unge, herunder unge fra sårbare grupper.
12. Sociale virksomheder⁽³⁾ bidrager til intelligent vækst ved at reagere på nye behov med social innovation; de skaber bæredygtig vækst ved at tage hensyn til deres miljøvirkning og ved deres langsigtede vision; de er indbegrebet af inklusiv vækst som følge af den vægt, som de lægger på mennesker og social samhørighed;

FASTSLÅR I DENNE FORBINDELSE FØLGENDE:

13. Ungdomspolitik kan spille en rolle i samarbejde på tværs af sektorer, der kan bidrage til at overvinde barrierer. Iværksætterkultur kræver som så mange andre områder en langsigtet strategi og en stærk tro på unges evner. For at opnå dette er det nødvendigt at opmuntre de unge og bibringe dem iværksætterånd tidligt i livet – initiativ, selvtillid, velovervejet risikotagning, kreativitet, organisation og vedholdenhed – så de kan udvikle deres fulde potentiale og få en god start på arbejdsmarkedet. Med henblik på at fremme unges iværksætterkultur med særligt fokus på socialt iværksætteri opstilles følgende prioriteter:

— styrke unges iværksætterindstilling og -kvalifikationer gennem formel uddannelse og ikkeformel og uformel læring. Iværksætterkompetence omfatter tværgående kvalifikationer og holdninger samt viden. Ungdomsarbejde er et nøgleredskab og -instrument til udvikling af tværgående kvalifikationer

⁽¹⁾ Den sociale økonomi beskæftiger over 14,51 millioner mennesker i EU, hvilket udgør 6,5 % af den samlede beskæftigelse. Den omfatter organer med en særlig retlig status (kooperativer, fonde, foreninger og gensidige selskaber) samt sociale virksomheder i form af almindelige private selskaber eller aktieselskaber (initiativet for socialt iværksætteri – SEK(2011) 1278 endelig).

⁽²⁾ Kultursektoren og den kreative sektor tegner sig for 4,5 % af det europæiske BNP og beskæftiger næsten 8 millioner personer (Fremme af de kulturelle og kreative sektors bidrag til vækst og beskæftigelse i EU – COM(2012) 537 final).

⁽³⁾ En social virksomhed er en aktør i den sociale økonomi, hvis hovedformål er at have en social indvirkning snarere end at tjene penge til sine ejere eller aktionærer. Den leverer varer eller tjenesteydelser til markedet på en iværksættende og innovativ måde og anvender hovedsagelig sit overskud til at nå sociale mål. Den ledes på en åben og ansvarlig måde og inddrager navnlig de ansatte, forbrugere og interessenter, der er berørt af dens erhvervsvirksomhed (initiativet for socialt iværksætteri – SEK(2011) 1278 endelig).

- fremme ungdomsarbejde (gennem oplysning, rådgivning og coaching) og frivilligt arbejde blandt unge som et middel til at erhverve de nødvendige kvalifikationer til at finde et job eller starte sit eget projekt samt anerkende ungdomsarbejdes bidrag til at styrke og støtte unges kreative energi og innovationssevne som et centralt element i deres selvudvikling og aktive inklusion
- udbygge og yderligere styrke »socialt iværksætter« som en iværksættermodel blandt unge på en måde, der kan øge deres beskæftigelsesegnethed, samtidig med at der tages hensyn til bæredygtige og miljømæssige værdier
- sørge for, at alle unge erhverver digitale færdigheder, således at de fuldt ud kan udnytte mulighederne i den digitale verden
- fremme kulturel bevidsthed blandt unge som aktører og som brugere, hvilket øger deres initiativsans og iværksætterånd. Adgang til kultur og aktiv deltagelse i kulturelle aktiviteter kan styrke unges trivsel og deres bevidsthed om at dele en fælles kulturarv;

OPFORDRER UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET MEDLEMSSTATERNE TIL:

14. at anerkende den vigtige rolle, som iværksætterkultur og virksomheder spiller for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, og at udvikle og styrke politikkerne til forbedring af unges kendskab til de forskellige aspekter af iværksætterkultur
15. at anerkende betydningen af iværksætteruddannelse fra en tidlig alder og fremhæve ikkeformel og uformel lærings rolle for at sikre en helhedstilgang til unges personlige udvikling og lette en vellykket integration på arbejdsmarkedet af unge
16. at fremme ungdomsarbejde og frivilligt arbejde som nøgleinstrumenter til udvikling af tværgående og bløde kvalifikationer, som er nødvendige for at drive erhvervsvirksomhed og iværksættervirksomhed, og i denne forbindelse videreudvikle og fremhæve anerkendelse eller validering af ikkeformel og uformel læring, også under hensyntagen til de læringsresultater, der er relevante for iværksætterkultur
17. at overveje at anerkende ungdomsorganisationer som en af de vigtigste udbydere af ikkeformel og uformel læring, som fører til iværksætterindstilling og -kvalifikationer. I denne forbindelse kan medlemsstaterne overveje at styrke støtten til ungdomsorganisationers levering af vejledning, mentorordninger og kvalitetsuddannelse
18. at fremme og støtte nyetablerede virksomheder og sociale virksomheder med at overvinde de betydelige hindringer for adgang til finansiering, støttetjenester og mentorordningsmuligheder (herunder effektiv anvendelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde, hvis det er i overensstemmelse med partnerskabsaftalerne)
19. når det er relevant, at tilbyde støtte ved at mindske de eventuelle hindringer alt efter størrelsen af de sociale virkninger og miljøvirkningerne;

OPFORDRER UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER:

20. at øge socialt iværksætteris synlighed og udvikle redskaber til at opnå en bedre forståelse af sektoren og i denne forbindelse øge kendskabet til og fremme de forskellige former for virksomheder, sociale virksomheder (herunder kooperativer), kulturelle og kreative virksomheder osv.
21. at lette praktikophold og udvekslinger med henblik på at dele erfaringer og andre læringsaktiviteter, der styrker iværksætterholdninger og -kvalifikationer (f.eks. ved at inddrage unge i direkte iværksætteraktiviteter, uddannelse på arbejdsstedet, netværk og fremme af specialiserede kvalifikationer), og at støtte indsatsen for definere læringsresultatet af sådanne aktiviteter samt at fremme udviklingen af redskaber, der kan give unge mulighed for at vurdere og præsentere deres iværksætterkvalifikationer og -kompetencer
22. at opfordre små virksomheder og unge iværksættere til at innovere og udnytte alle mulighederne på EU's indre marked ved at opfordre dem til rejse til udlandet og deltage i grænseoverskridende videnoverførsel og samarbejde. For at nå disse mål bør netværk af unge sociale iværksættere og potentielle partnere fremmes

23. at tilskynde til udveksling af muligheder og samarbejde mellem unge iværksættere fra forskellige medlemsstater, at styrke den gensidige solidaritet mellem generationerne gennem udveksling af viden mellem mere erfarne iværksættere og unge vordende iværksættere samt at fremme iværksættermentorprogrammer på nationalt og europæisk plan
24. at øge samarbejdet på tværs af sektorer og sikre adgang til oplysninger og støttetjenester for at skabe gunstige betingelser for unge iværksættere og reducere de administrative byrder for unge iværksættere
25. at fremme tilgængeligheden blandt alle de relevante interessenter og tilskynde til udnyttelse af de europæiske programmer (såsom Erasmus+, Erasmus for unge iværksættere inden for rammerne af Cosmeprogrammet, Den Europæiske Socialfond og andre finansielle programmer for sociale virksomheder og mikrofinansiering under programmet for beskæftigelse og social innovation) for at styrke unges iværksætterkvalifikationer og, når det er relevant, fremme specialiseret støtte til unge iværksættere og opbygge kapacitet hos dem, der arbejder med unge, så de kan udnytte deres potentiale fuldt ud;

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

26. at udbrede kendskabet til unges iværksættervirksomhed, herunder på Den Europæiske Ungdomsportal, og at præsentere god praksis vedrørende unges iværksættervirksomhed (muligvis i tilknytning til den europæiske SMV-uge)
 27. at iværksætte forskning eller en undersøgelse og øge kendskabet til unges iværksættervirksomhed med fokus på unge iværksættere, socialt iværksætteri og grønne job og ungdomsarbejdes rolle i denne forbindelse
 28. at styrke unge iværksætteres aktive samarbejde med relevante forretnings- og arbejdsmarkedspartnere og andre interessenter, blandt andet gennem programmerne Erasmus+ og Erasmus for unge iværksættere.
-

Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om effektiv læreruddannelse⁽¹⁾

(2014/C 183/05)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM DEN POLITISKE BAGGRUND FOR DETTE SPØRGSMÅL, JF. BILAGET TIL DISSE KONKLUSIONER,

ER AF FØLGENDE OPFATTELSE:

1. Undervisning af høj kvalitet anerkendes generelt for at være en af nøglefaktorerne, når det handler om at opnå gode læringsresultater, ved at udvikle den viden og de færdigheder, holdninger og værdier, som er nødvendige for, at lærende kan realisere deres fulde potentiale, både som enkeltpersoner og som aktive medlemmer af samfundet og arbejdsstyrken.
2. I en verden under hurtig forandring udvikler lærernes rolle — og de forventninger, der er til dem — sig ligeledes, eftersom de står over for udfordringer i form af nye kvalifikationskrav, hurtig teknologisk udvikling og øget social og kulturel mangfoldighed samt et behov for at sørge for en mere individualiseret undervisning og imødekomme særlige indlæringsbehov.
3. Underviserne på læreruddannelserne spiller en afgørende rolle med hensyn til at bevare og forbedre kvaliteten af lærerstanden. En høj kvalitet i lærernes grunduddannelsen, støtte tidligt i karrieren (»jobindføring«) og løbende faglig udvikling er en væsentlig faktor for at sikre, at lærergerningen kan tiltrække egnede kandidater, og at lærere har og bevarer de relevante kompetencer, der er nødvendige for at arbejde effektivt i dagens klasselokaler.
4. Forbedring af læreruddannelsesprogrammer og -ansættelsesprocedurer kræver forudgående fastlæggelse af, hvilke faglige kompetencer lærere bør have i forskellige faser af deres karriere. Faglige kompetencerammer kan bruges til at hæve kvalitetsstandarderne ved at definere den viden og de færdigheder og holdninger, som lærere, herunder i sektoren for erhvervsrettet uddannelse (VET) og voksenuddannelse, bør være i besiddelse af eller tilegne sig. Tilsvarende kan undervisere på læreruddannelserne, der forbereder lærere på lærergerningen, drage fordel af rammer af denne art;

ANERKENDER FØLGENDE:

1. Det er ikke ualmindeligt, at nye lærere forlader lærergerningen for tidligt, et fænomen, der kan føre til et stort tab for de berørte enkeltpersoner og systemerne som helhed. Grunduddannelsesprogrammer for lærere, der på tilstrækkelig vis forbereder lærere helt fra begyndelsen, sammen med foranstaltninger til jobindføring, mentorordninger og større hensyntagen til læreres personlige og faglige velbefindende, kan være med til at afhjælpe dette.
2. Læreruddannelse bør ses som en integreret del af en bredere politisk målsætning om at øge lærergerningens tiltrækningskraft og kvalitet. Dette kræver passende udvælgelses-, ansættelses- og fastholdelsespolitikker, en effektiv grunduddannelse for lærere, støtte tidligt i karrieren, faglig læring og udvikling gennem hele karrieren, pædagogisk feedback og incitamenter for lærere.
3. Læreruddannelsesprogrammer bør, uanset om de sigter mod fremtidige lærere, før de begynder deres karriere, eller på praktiserende lærere inden for rammerne af løbende faglig udvikling, være tilstrækkeligt fleksible til at kunne reagere på ændringer inden for undervisning og læring. De bør trække på lærernes egne erfaringer og tilstræbe at skabe tværfaglige og samarbejds-mæssige tilgange, således at uddannelsesinstitutioner og lærere betragter det som en del af deres opgave at virke i samarbejde med de relevante interessenter, såsom kollegaer, forældre og arbejdsgivere.

⁽¹⁾ I denne tekst omfatter ordet lærer skolelærere, VET-lærere og -undervisere samt voksenundervisere.

Udtrykket underviser på læreruddannelserne anvendes til at beskrive alle dem, der aktivt fremmer formel læring for lærerstuderende og lærere, uanset om det drejer sig om lærernes grunduddannelse eller faglig videreudvikling.

4. Den hurtige vækst inden for digitale læringsværktøjer og åbne uddannelsesressourcer skaber også behov for, at lærerne erhverver tilstrækkelig indsigt i disse til at kunne udvikle relevante digitale kompetencer og anvende dem effektivt og hensigtsmæssigt i undervisningen. Disse nye værktøjer kan også bidrage til at sikre lige adgang til uddannelse af høj kvalitet for alle;

ER ENIGT OM FØLGENDE:

1. Lærernes grunduddannelse bør give fremtidige lærere alle de nøglekompetencer, der kræves for at kunne tilbyde undervisning af høj kvalitet, og fremme motivationen til at erhverve og ajourføre deres kompetencer gennem hele karriereløbet. Den bør, under fuld hensyntagen til nationale forhold, ikke kun omfatte fagviden og pædagogiske kompetencer forstærket af integrerede perioder med praktisk undervisningserfaring, men også tilskynde til både selvrefleksion og samarbejde med andre, tilpasning til multikulturelle klasser og accept af lederroller.
2. Særlige spørgsmål, som læreruddannelsesprogrammer i højere grad bør tage hensyn til, omfatter effektive metoder til at hjælpe lærende med at erhverve tværfaglige kompetencer såsom digitale færdigheder, læringskompetence, iværksættermæssige færdigheder og kreativ og kritisk tænkning, samt med at styrke sprogkundskaber. Desuden bør der lægges vægt på effektive metoder til at støtte forskellige grupper af lærende, også personer med særlige behov og/eller med en socialt belastet baggrund.
3. Lærernes grunduddannelse kan drage fordel af kvalitetssikringsordninger og regelmæssige evalueringer, hvor hovedvægten lægges på at opnå de ønskede læringsresultater, på kvaliteten og på en passende varighed af den praktiske erfaring samt på at sikre relevansen af det, der undervises i.
4. Højere uddannelsesinstitutioner, der tilbyder lærergrunduddannelse, kan styrkes som centre for uddannelse af både lærere og undervisere på læreruddannelserne og med hensyn til forskning i udvikling af lærerkompetencer og effektive undervisnings- og læringsmetoder.
5. Dialog og partnerskaber mellem udbydere af læreruddannelser og uddannelsesinstitutioner samt med repræsentanter for arbejdsmarkedet og samfundet, kan give nyttig indsigt og ideer ved at udforme og levere læreruddannelsesprogrammer. Sådanne partnerskaber kan også bidrage til at fremme en mere samordnet tilgang til kvalifikationer, kompetencestandarder og de tilsvarende undervisningstilbud, især på områderne for erhvervsrettet uddannelse og voksenuddannelse.
6. Både lærernes grunduddannelse og lærernes faglige videreudvikling bør baseres på solid pædagogisk forskning, og der bør anvendes læringsmetoder for voksne baseret på praksisfællesskaber, e-læring og peerlæring. Det bør sikres, at lærere har mulighed for regelmæssigt at ajourføre deres fagviden og modtage støtte og undervisning i effektive og innovative former for undervisning, herunder dem, der er baseret på nye teknologier;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNES TIL UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET OG DEN INSTITUTIONELLE AUTONOMI OG I OVERENSSTEMMELSE MED DE NATIONALE FORHOLD:

1. at søge at sikre, at lærergrunduddannelsesprogrammerne skaber mulighed for, at fremtidige lærere kan erhverve alle de relevante kompetencer, der er nødvendige for at sikre en vellykket start på deres karriere
2. at fremme udviklingen af sammenhængende faglige kompetencerammer for lærere⁽¹⁾, der fastlægger hvilke kompetencer og kvaliteter de har brug for i de forskellige faser af deres karriere eller i forskellige undervisningssituationer. Sådanne rammer bør være tilstrækkeligt fleksible til at kunne reagere på ændrede behov og bør drøftes i samarbejde med de relevante interessenter
3. på samme måde at fremme oprettelsen af faglige kompetencerammer for undervisere på læreruddannelserne, der fastlægger hvilke kompetencer de har brug for, samtidig med at samarbejde og udveksling af peer-praksis styrkes, og områder såsom skolebaserede mentorordninger for nye lærere udvikles
4. yderligere at undersøge muligheden for øget samarbejde, partnerskaber og netværk med en bred vifte af interessenter i forbindelse med udformningen af læreruddannelsesprogrammerne

⁽¹⁾ På grundlag af rapporten fra juli 2013 fra den tidligere tematiske arbejdsgruppe vedrørende læreres faglige udvikling («Supporting teacher competence development for better learning outcomes»).

5. at fremme effektiv digital undervisning og læring ved at sikre, at underviserne på læreruddannelserne og lærerne selv tilegner sig et tilstrækkeligt niveau af digitale færdigheder, og at de lærer, hvordan man hjælper lærende til at anvende digitale ressourcer på en fornuftig og sikker måde, og hvordan man forvalter individuelle læringsprocesser bedre ved hjælp af tidssvarende uddannelsesprogrammer og forbedret adgang til og brug af åbne uddannelsesressourcer af god kvalitet
6. at benytte finansieringsmulighederne i EU-instrumenterne såsom Erasmus+, og, hvis det er relevant, Den Europæiske Socialfond, til:
 - i) at støtte medlemsstaternes politikker, der sigter mod at forbedre kvaliteten af lærernes grunduddannelse og lærernes faglige videreudvikling, og
 - ii) at fremme mobiliteten for fremtidige lærere, lærerstaben og undervisere på læreruddannelserne og opmuntre til strategiske partnerskaber, politikeksperimenter og fremsynede projekter inden for læreruddannelse, navnlig for at muliggøre afprøvning af nye metoder og iværksættelse af kompetencerammer i praksis;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL:

1. at udnytte ET 2020-strukturerne inden for den åbne koordinationsmetode bedst muligt for at styrke evidensbaseret politikudformning og udvikle og formidle vellykket politikpraksis vedrørende:
 - effektive læreruddannelsesprogrammer med fokus på grunduddannelse for lærere og måder, hvorpå samarbejdstilgange til undervisning bør håndteres
 - faglig videreudvikling af VET-undervisere på arbejdspladsen, da de spiller en afgørende rolle i forbindelse med oprettelse af lærepladser af høj kvalitet og andre former for arbejdsbaseret læring
 - styrkelse af relevansen af læseplanerne for læreruddannelsen og lærernes og undervisernes faglige færdigheder, eventuelt gennem et tættere samarbejde med arbejdsgivere, herunder virksomheder
2. at udnytte resultaterne af relevante studier og undersøgelser, såsom Talis⁽¹⁾ med henblik på at drøfte de politiske følger af lærernes og skoleledernes synspunkter og meninger om læreruddannelsen
3. gennem forskning at finde eksempler på de mest effektive metoder og den mest effektive praksis for lærere til at hjælpe lærende med at forvalte deres læring effektivt i dagens multidimensionelle læringsmiljøer;

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

1. at opbygge fællesskaber af lærere, navnlig fremtidige og nyansatte lærere, ved at gøre brug af de eksisterende europæiske platforme for lærere, f.eks. e-twinning, med henblik på videreudvikling af peersamarbejdet om undervisningspraksis i EU
2. at støtte samarbejdet med partnere, netværk og organisationer, der kan bidrage med erfaring og knowhow om udformning af effektive læreruddannelsesprogrammer, navnlig grunduddannelsesprogrammer.

⁽¹⁾ OECD's internationale undersøgelse af undervisning og læring.

BILAG

Politisk baggrund

1. Artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
2. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹⁾.
3. Konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 15. november 2007, om forbedring af læreruddannelsens kvalitet ⁽²⁾.
4. Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet for perioden indtil 2020 (ET 2020).
5. Rådets konklusioner af 26. november 2009 om læreres og skolelederes faglige udvikling ⁽³⁾.
6. Brugzekommunikéet af 7. december 2010 og konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om prioriteterne inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsrettet uddannelse for perioden 2011-2020 ⁽⁴⁾.
7. Rådets resolution af 28. november 2011 om en ny europæisk dagsorden for voksenuddannelse ⁽⁵⁾.
8. Rådets konklusioner af 26. november 2012 om uddannelse i Europa 2020 — uddannelse som bidrag til økonomisk genopretning, vækst og beskæftigelse ⁽⁶⁾.
9. Rådets konklusioner af 15. februar 2013 om investering i uddannelse — et svar på Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater og den årlige vækstundersøgelse 2013 ⁽⁷⁾.
10. Rådets konklusioner af 25. november 2013 om effektiv ledelse på uddannelsesområdet ⁽⁸⁾.
11. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt ⁽⁹⁾.
12. Rådets konklusioner af 24. februar 2014 om effektiv og innovativ uddannelse med henblik på at investere i kvalifikationer — som støtte til det europæiske semester 2014 ⁽¹⁰⁾.

Anden baggrund

1. Meddelelse fra Kommissionen af 20. november 2012 om Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater
2. Eurydicerapporten fra 2013: Key Data on Teachers and School Leaders in Europa.

⁽¹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 300 af 12.12.2007, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 302 af 12.12.2009, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT C 324 af 1.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 393 af 19.12.2012, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT C 64 af 5.3.2013, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 30 af 1.2.2014, s. 2.

⁽⁹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EUT C 62 af 4.3.2014, s. 4.

Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om flersprogethed og udvikling af sprogkundskaber

(2014/C 183/06)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM HENVISER TIL:

- artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 15.-16. marts 2002 i Barcelona, som opfordrede til en indsats til »forbedring af beherskelsen af grundlæggende færdigheder, navnlig ved meget tidligt at undervise børn i mindst to fremmedsprog« samt fastsættelse af en indikator for sprogkundskaber ⁽¹⁾
- Rådets konklusioner af 19. maj 2006, som opstillede principperne for den europæiske indikator for sprogkundskaber ⁽²⁾
- Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020), som fremhævede betydningen af at styrke de sproglige kvalifikationer ⁽³⁾
- Rådets konklusioner af 28.-29. november 2011 om sprogkundskaber med henblik på at øge mobiliteten, som understregede betydningen af en god beherskelse af fremmedsprog som en nøglekompetence, der er afgørende for at kunne begå sig i den moderne verden og på arbejdsmarkedet ⁽⁴⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af programmet »Erasmus+«, der omfatter målet om at forbedre sprogundervisningen og sprogindlæringen ⁽⁵⁾,

OG NAVNLIG TIL:

- Rådets konklusioner af 22. maj 2008 om flersprogethed, som opfordrede medlemsstaterne til at arbejde sammen for at fremme europæisk samarbejde om flersprogethed og tage passende skridt til at forbedre effektiv sprogundervisning ⁽⁶⁾
- Rådets resolution af 21. november 2008 om en europæisk strategi for flersprogethed, som opfordrede medlemsstaterne til at fremme flersprogethed til støtte for konkurrenceevne, mobilitet og beskæftigelsesegnethed samt som et middel til at styrke interkulturel dialog ⁽⁷⁾,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

1. Sproglig mangfoldighed er en grundlæggende del af europæisk kultur og interkulturel dialog, og muligheden for at kommunikere på et andet sprog end ens modersmål er anerkendt som en af de nøglekompetencer, som borgerne bør tilstræbe at tilegne sig ⁽⁸⁾.
2. Det sproglige landskab i EU er komplekst og mangfoldigt, idet nationale faktorer påvirker sprogindlæringen og sprogundervisningen, og der er betydelige forskelle i lovgivning og praksis med hensyn til disse.
3. Sprogkundskaber bidrager til de europæiske borgeres og navnlig unges mobilitet, beskæftigelsesegnethed og personlige udvikling i overensstemmelse med målene for Europa 2020-strategien for beskæftigelse og vækst.
4. Mange europæiske unges sprogkundskaber kan forbedres, og trods visse fremskridt i de seneste årtier er der fortsat store forskelle landene imellem med hensyn til adgang til sprogindlæring.
5. Eftersom klassiske sprog som oldgræsk og latin danner grundlaget for mange moderne sprog, kan det fremme sprogindlæringen og bidrage til vores fælles arvs bæredygtighed at lære disse sprog.

⁽¹⁾ SN 100/1/02 REV 1, s. 19, punkt 44, andet led.⁽²⁾ EUT C 172 af 25.7.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.⁽⁴⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 27.⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50.⁽⁶⁾ EUT C 140 af 6.6.2008, s. 14.⁽⁷⁾ EUT C 320 af 16.12.2008, s. 1.⁽⁸⁾ Jf. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring (EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10).

ER ENIGT OM FØLGENDE:

1. EU og medlemsstaterne bør vurdere fremskridtene med udviklingen af sprogkundskaber, idet hvert land bidrager til disse fremskridt alt efter de nationale forhold og omstændigheder.
2. Vurderingen af sprogkundskaberne kan bidrage til at fremme flersprogethed og effektiv sprogundervisning og sprogindlæring i skolen.
3. Denne vurdering kan gennemføres på det grundlag, der anføres i bilaget, og bør omfatte alle fire sprogkundskaber: læse-, skrive- lytte- og talefærdigheder.
4. Denne vurdering
 - i) kan tilrettelægges på EU-niveau
 - ii) bør, hvor det er muligt og i overensstemmelse med de nationale forhold, tage hensyn til nationale data
 - iii) kan tilrettelægges med støtte fra en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne og i samarbejde med Den Stående Arbejdsgruppe om Indikatorer og Benchmarks med henblik på at sikre størst mulig sammenlignelighed
 - iv) kan finansieres af programmet Erasmus+ i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1288/2013⁽¹⁾ og i henhold til den årlige budgetprocedure
 - v) bør kræve minimale ressourcer fra skolernes side og mindst mulig rapportering fra medlemsstaternes side.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL UNDER BEHØRIGT HENSYN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET OG I HENHOLD TIL DE NATIONALE FORHOLD:

1. at vedtage og forbedre foranstaltninger til fremme af flersprogethed og forbedring af sprogindlæringens og sprogundervisningens kvalitet og effektivitet, herunder ved at undervise i mindst to sprog ud over det/de vigtigste undervisningssprog fra en tidlig alder og ved at undersøge potentialet for innovative tilgange til udviklingen af sprogkundskaber
2. at bestræbe sig på at udvikle passende metoder til vurdering af sprogfærdighederne, jf. bilaget
3. at udvikle foranstaltninger, der støtter børn og voksne med indvandrerbaggrund i at lære værtslandets sprog
4. at udnytte mulighederne i programmet Erasmus+ og de europæiske struktur- og investeringsfonde med henblik på at opfylde disse mål
5. gøre større brug af de europæiske gennemsigthedsværktøjer og -initiativer, som er udformet for at støtte og fremme sprogindlæringen, som f.eks. den fælles europæiske referenceramme for sprog, Europass, den europæiske sprogmappe og Den Europæiske Sprogpris.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL MED STØTTE FRA KOMMISSIONEN:

1. at udveksle erfaringer og god praksis via den åbne koordinationsmetode for at forbedre sprogindlæringens og sprogundervisningens effektivitet og kvalitet
2. anerkende den rolle, som ikkeformel og uformel læring kan spille med hensyn til sprogindlæring, ved at undersøge, hvorledes sprogkundskaber, der er opnået på denne måde, kan anerkendes og valideres i overensstemmelse med Rådets henstilling fra 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring⁽²⁾
3. at undersøge, hvordan man kan gøre sprogindlæringen mere attraktiv og sikre større engagement omkring denne, herunder gennem brug af IKT og åbne uddannelsesressourcer, med henblik på at nedbringe frafaldet fra sprogstudierne, inden de lærende har opnået de fornødne færdigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

⁽²⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

1. at undersøge mulighederne for at vurdere sprogkunderskaber i medlemsstaterne, herunder ved brug af tilgængelige nationale data, med støtte fra en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne og i samarbejde med Den Stående Arbejdsgruppe om Indikatorer og Benchmarks
2. sammen med medlemsstaterne og Eurostat inden for rammerne af det europæiske statistiske system og med henblik på at forbedre sammenligneligheden at undersøge, hvordan eksisterende EU-data om antallet af elever på uddannelser på sekundærtrinnet, som lærer et tredjesprog ⁽¹⁾, kan suppleres i overensstemmelse med ambitionerne i Barcelonamålet og ET 2020-rammen
3. at fortsætte og forbedre samarbejdet med andre organisationer, der er aktive på dette område, f.eks. Europarådet og dets europæiske center for moderne sprog.

⁽¹⁾ Dette tredjesprog kan være alle moderne sprog, som skolerne tilbyder undervisning i. Medlemsstaterne kan desuden vælge at oplyse, hvor stor en procentdel af eleverne der har oldgræsk og/eller latin som tredjesprog. Der kan også indsamles data om antallet af sprog, der undervises i, og om disse er obligatoriske eller valgfri.

BILAG

Vurdering af sprogkundskaber

Vurderingen af sprogkundskaber bygger på:

Procentdelen af elever på 15 eller, hvis det er relevant på grund af nationale forhold, 14 eller 16 år⁽¹⁾, der opnår et niveau som *selvstændig bruger* af andetsproget⁽²⁾.

Ved *selvstændig sprogbruger* forstås mindst niveau B1 som defineret i den fælles europæiske referenceramme for sprog (CEFR)⁽³⁾.

Dataene kan indsamles i en EU-dækkende undersøgelse, som vurderer beherskelsen af andetsproget/andetsprogene i uddannelsessystemerne, og forelægges på en måde, der sikrer størst mulig sammenlignelighed. Der kan i stedet anvendes nationale data, såfremt disse er kompatible med CEFR.

Nationale resultater indsamles som et enkelt gennemsnit af de fire bestanddele: læse-, skrive-, lytte- og talefærdigheder. Resultatet er et vejet gennemsnit af disse nationale resultater, som tager højde for den nationale befolkningsstørrelse.

⁽¹⁾ Det sikres, at der er størst mulig sammenlignelighed mellem dataene.

⁽²⁾ Det/de vigtigste undervisningssprog betragtes som *førstesproget*, mens det blandt de andre sprog er det sprog, der oftest tilbydes undervisning i, der betragtes som *andetsproget*. Hver medlemsstat fastsætter de sprog, der betragtes som *førstesprog* og *andetsprog* i dens tilfælde.

Kun officielle EU-sprog kan være andetsprog.

⁽³⁾ B1 (selvstændig sprogbruger) defineres således:

kan forstå hovedpunkterne i en klar normal fremstilling om velkendte emner, man regelmæssigt støder på i forbindelse med arbejde, skole, fritidsaktiviteter osv. Kan klare de fleste af de situationer, som normalt opstår under rejser i områder, hvor sproget tales. Kan producere en ukompliceret, sammenhængende tekst om dagligdags emner og emner af personlig interesse. Kan beskrive oplevelser og begivenheder, drømme, håb og ambitioner samt kort begrunde og forklare holdninger og planer.

Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om kvalitetssikring til støtte for uddannelse

(2014/C 183/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM DEN POLITISKE BAGGRUND FOR DISSE KONKLUSIONER, JF. BILAGET,

SER MED TILFREDSHED PÅ:

de fremskridt, der er gjort i udviklingen af en kultur med løbende kvalitetsforbedring i uddannelsessystemerne i hele Europa — om end i varierende grad som følge af forskellige udgangspunkter — som fremhævet i en række nylige kommissionsrapporter ⁽¹⁾;

ER AF FØLGENDE OPFATTELSE:

1. EU's uddannelsessystemer, der er centrale bidragsydere med henblik på bedre job, kraftigere vækst og større konkurrenceevne, står over for betydelige udfordringer, som løbende forbedring af kvaliteten kan være med til at tackle. Disse udfordringer omfatter: bredere adgang, mindsning af frafaldet og forbedring af fastholdelsesprocenten, støtte til innovativ læring og sikring af, at de lærende erhverver den viden og de færdigheder og kompetencer, der er nødvendige for et inklusivt samfund, aktivt medborgerskab, livslang læring og beskæftigelsesegnethed, uanset deres sociale og økonomiske baggrund.
2. Kvalitetssikringsmekanismer kan spille en vigtig rolle i at hjælpe uddannelsesinstitutioner og beslutningstagere med at løse disse udfordringer ved at sikre, at uddannelsessystemernes og de enkelte institutioners kvalitet er tilstrækkelig høj. Kvalitetssikring — som led i en række foranstaltninger truffet af myndigheder og institutioner — øger gennemsigtigheden og understøtter tilliden til relevansen og kvaliteten af viden, færdigheder, kompetencer og kvalifikationer, som igen er baseret på tillid til institutionernes og uddannelsesudbydernes kvalitet.
3. Europæiske kvalitetssikringsinstrumenter sammenholdt med den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF), referencerammen for kvalifikationer i det europæiske område for videregående uddannelser og de nationale referencerammer for kvalifikationer, der har relation til disse, har alle bidraget til at udvikle en kvalitetskultur i uddannelsesinstitutionerne, hvilket på sin side også har lettet læring og arbejdskraftmobilitet på tværs af grænser og systemer.
4. I lyset af de erfaringer, der er høstet inden for videregående uddannelse og erhvervsrettet uddannelse, kan fleksible kvalitetssikringsordninger støtte kvalitetsforbedring inden for formel og ikkeformel læring i alle uddannelsessektorer og tage hensyn til voksende fænomener som f.eks. åbne uddannelsesressourcer og grænseoverskridende uddannelse, herunder ved franchise ⁽²⁾;

ER ENIGT OM FØLGENDE:

1. Der er et betydeligt potentiale for mere effektive tilgange til kvalitetssikring i alle uddannelsessektorer, hvor man fra tjeklistebaseerede metoder går i retning af at udvikle en ægte rodfastet kultur af kvalitetsforbedring på uddannelsesområdet, der kan højne standarderne og forbedre læringsresultaterne.
2. Kvalitetssikring — inden for rammerne af løbende kvalitetsforbedring — bør støtte reformer af uddannelsessystemerne i overensstemmelse med EU's og medlemsstaternes reformdagsordener.
3. Inden for videregående uddannelse er kvalitetssikring — navnlig intern kvalitetssikring — blevet et stadigt mere effektivt redskab til at hjælpe højere uddannelsesinstitutioner med at nå deres mål. Udformningen af ekstern kvalitetssikring varierer mellem medlemsstaterne alt efter nationale behov og omstændigheder, og bl.a. programakkreditering og evaluering på institutionsniveau bidrager til at øge tilliden og forbedre

⁽¹⁾ Jf. bilaget »Anden baggrund«.

⁽²⁾ Grænseoverskridende uddannelse omfatter udbud af videregående uddannelsesjenester i udlandet via universitetsfilialer eller inden for rammerne af franchise eller valideringsaftaler indgået mellem en eksporterende og en modtagende institution.

standarderne. Tendensen inden for ekstern kvalitetssikring til evaluering på institutionsniveau er stigende, hvilket hjælper højere uddannelsesinstitutioner med at tilpasse deres udbud på en mere fleksibel måde, der både tilgodeser deres egne og de lærendes samt arbejdsmarkedets og samfundets behov.

4. Inden for samme område har grænseoverskridende samarbejde om kvalitetssikring en afgørende rolle at spille med hensyn til at opbygge tillid og højne kvalitetsstandarderne, støtte læringsmobilitet, forbedre klimaet for fælles programmer og bidrage til velfungerende videregående uddannelser på tværs af grænserne og ved franchise. Åbning af muligheder for, at kvalitetssikringsagenturer kan tilbyde grænseoverskridende kvalitetssikring gennem det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser (EQAR), idet nationale krav opfyldes, skulle hjælpe med til at stimulere en europæisk dimension inden for kvalitetssikring og lette grænseoverskridende evaluering og føre til enklere procedurer for fælles programmer.
5. Hvad angår erhvervsuddannelse har de vejledningsværktøjer og det undervisningsmateriale, der er udarbejdet i EQAVET⁽¹⁾-netværket, støttet fremskridt i retning af en kvalitetskultur i medlemsstaterne, og de fleste medlemsstater har enten allerede gennemført eller er i øjeblikket ved at udvikle en national kvalitetssikringstilgang i overensstemmelse med EQAVET. Der bør udfoldes yderligere bestræbelser på navnlig at sikre, at kvalitetssikringsordninger tager større hensyn til læringsresultater og tilgodeser ikkeformel læring og arbejdsbaseret læring i enten formelle eller ikkeformelle rammer alt efter de nationale forhold.
6. Erfaringerne med EQAVET kan tjene som grundlag for udvikling af en samlet tilgang til kvalitetssikring inden for voksenuddannelse.
7. En mere gennemslagskraftig kvalitetssikring i de forskellige sektorer og i ordningerne for validering af ikkeformel og uformel læring — herunder alle former for onlinelæring — vil også medvirke til at opbygge tillid og støtte gennemtrængelighed på tværs af sektorer og lande;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL I OVERENSSTEMMELSE MED NATIONAL PRAKSIS OG UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET AT SAMARBEJDE MED DE RELEVANTE INTERESSETER FOR:

1. at udvikle og fremme en kvalitetsforbedringskultur overalt på uddannelsesområdet med henblik på at forbedre kvaliteten af de lærendes viden, færdigheder og kompetencer samt læringsprocessens kvalitet, idet der gøres passende brug af europæiske kvalitetssikringsinstrumenter
2. at styrke kvalitetssikringsordningernes kapacitet til at håndtere nuværende og fremtidige udviklinger på uddannelsesområdet, f.eks. alle former for onlinelæring, og sikre, at kvalitetssikringsorganernes mandat er tilstrækkeligt fleksibelt i denne henseende
3. at sikre større gennemslagskraft med hensyn til resultaterne af kvalitetsvurderinger
4. at benytte finansieringsmulighederne i programmet Erasmus+ til at udvikle innovative tværnationale projekter, der sætter kvalitetssikring bedre i stand til at understøtte bæredygtige reformer i hele EU på uddannelsesområdet, og i givet fald anvende de europæiske struktur- og investeringsfonde til at fremme udvikling af kvalitetssikrede uddannelsessystemer
5. at tilskynde til fremme af kvalitetsundervisning på uddannelsesområdet gennem kvalitetssikring
6. at støtte den revision, der i øjeblikket foregår inden for Bologna-processens rammer af standarderne og retningslinjerne for kvalitetssikring i det europæiske område for videregående uddannelse, så de bliver klarere og mere anvendelige og nyttige, herunder deres anvendelsesområde, idet der lægges vægt på at højne kvalitetsstandarderne.
7. i givet fald at tilskynde til grænseoverskridende samarbejde mellem kvalitetssikringsorganer i alle sektorer og for alle uddannelsesformer
8. at sikre uddannelseskvaliteten på højere uddannelsesinstitutioner, der har campusser og franchisekurser i udlandet, med støtte fra nationale kvalitetssikringsagenturer gennem forstærket samarbejde mellem kvalitetssikringsagenturer i de udsendende lande og modtagerlandene eller ved at tillade EQAR-registrerede agenturer at evaluere institutioner, der tilbyder uddannelse på tværs af grænserne og ved franchise, med henblik på at løse kvalitetsspørgsmål og tilskynde til grænseoverskridende samarbejde og gensidig læring

⁽¹⁾ Den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse.

9. at fortsætte gennemførelsen af EQAVET-rammen med henblik på at udvikle en kvalitetssikringskultur i og mellem medlemsstaterne, også blandt erhvervsuddannelsesinstitutioner, navnlig ved på nationalt niveau inden udgangen af 2015 — i overensstemmelse med Brugzekommunikéet — at arbejde på at oprette en fælles kvalitetssikringsramme for erhvervsuddannelsesudbydere, som omfatter erhvervsuddannelsesbaseret læring og arbejdsbaseret læring alt efter de nationale forhold
10. at sikre, at kvalitetssikringssystemer, -foranstaltninger og -instrumenter regelmæssigt evalueres, med henblik på at forbedre videreudviklingen og effektiviteten heraf;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL UNDER HENSYNTAGEN TIL DE FORSKELLIGE SEKTORERS SÆRLIGE KENDETEGN OG KRAV OG TIL DE NATIONALE FORHOLD:

1. fortsat at fremme gennemsigtighed i og komplementaritet mellem sektortilgange til kvalitetssikring ved at bygge på europæiske kvalitetssikringsprincipper i et livslangt læringsperspektiv med henblik på at sikre kvaliteten af de lærendes resultater og øge gennemtrængeligheden i uddannelsessektorerne. Videreudvikling kan omfatte:
 - a) at gøre større brug af en tilgang baseret på læringsresultater til fastlæggelse, levering og vurdering af viden, færdigheder, kompetencer og kvalifikationer, der bygger på den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring og meritbaserede europæiske instrumenter såsom ECTS ⁽¹⁾ og ECVET ⁽²⁾
 - b) at fremme gennemsigtige kvalitetssikringsordninger, der bygger på eksisterende kvalitetssikringsrammer og støtter pålidelige, gyldige og troværdige vurderingsmetoder og -redskaber til validering af ikkeformel og uformel læring
 - c) at styrke forbindelserne og samarbejdet mellem interessenter på uddannelsesområdet og arbejdsmarkedet, bl.a. med henblik på at udvikle passende kvalifikationsovervågning og -prognostisering
 - d) i givet fald at inddrage relevante interessenter, herunder personale, lærende og arbejdsgivere — gennem kvalitetssikring — i strategisk beslutningstagning, udformning af kvalifikationer og programudvikling, -afvikling og -overvågning med henblik på at sikre løbende kvalitetsforbedringer i uddannelsesinstitutioner
2. at anvende potentialet i kvalitetssikring til at styrke gennemførelsen af nationale referencerammer for kvalifikationer i tilknytning til EQF
3. at trække på det igangværende arbejde i Bolognaprocessen inden for videregående uddannelse med henblik på at udnytte potentialet i kvalitetssikring til at skabe større gensidig tillid og gennemsigtighed som grundlag for at bevæge sig i retning af en mere problemfri anerkendelse af alle relevante kvalifikationer
4. at bestræbe sig på at øge den tværnationale gennemsigtighed i kvalitetssikringsordninger i andre sektorer og på andre uddannelsesniveauer under hensyntagen til erfaringerne inden for videregående uddannelse
5. at undersøge kvalitetssikringsordninger med henblik på at tage bedre hensyn til kvaliteten af ikkeformel læring og arbejdsbaseret læring alt efter de nationale forhold ved bl.a. at bygge på EQAVET-rammen, hvis det er relevant
6. at se nærmere på relevante kvalitetssikringsspørgsmål i relation til alle former for onlinelæring, f.eks. vurdering og certificering af nye lærings- og undervisningsformer
7. at arbejde hen imod tættere koordinering og forbedring af EQAVET og de europæiske kvalitetssikringsværktøjer inden for videregående uddannelser, navnlig ved at anvende en tilgang, der er baseret på læringsresultater, og som understøttes af gennemsigtighedsinstrumenter såsom EQF, Europass og europæiske meritssystemer — især i lyset af Kommissionens nylige evalueringsrapport om EQF og dens statusrapporter om kvalitetssikring inden for erhvervsrettet og videregående uddannelse ⁽³⁾

⁽¹⁾ Det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem inden for videregående uddannelse.

⁽²⁾ Det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse.

⁽³⁾ Jf. bilaget.

8. at undersøge inden for den åbne koordinationsmetode, hvilke muligheder medlemsstaterne har for at styrke deres egne kvalitetssikringsbestemmelser og -initiativer inden for førskoleundervisning, skoleuddannelse og voksenuddannelse, i lyset af de erfaringer, der er gjort i andre sektorer
9. at fortsætte med at fremme kvalitetssikringssamarbejde på internationalt niveau i alle sektorer gennem samarbejde med internationale organisationer, politikdialog med vigtige internationale partnere og partnerskaber med institutioner verden over;

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

1. at fortsætte med at forbedre forbindelserne og synergien mellem EU-gennemsigthedsværktøjer, der understøtter kvalitetssikring, anerkendelse og mobilitet, og i den forbindelse tilstræbe yderligere komplementaritet og konvergens mellem sådanne værktøjer, herunder ved at gøre status over konsultationerne om et europæisk område for færdigheder og kvalifikationer
 2. at fortsætte med at styrke gensidig læring gennem europæisk kvalitetssikringssamarbejde i alle sektorer, bl.a. ved hjælp af midler fra programmet Erasmus+
 3. at undersøge, hvordan medlemsstaternes udvikling af kvalitetssikringsordninger kan støttes, for at tilgodese forskellige lærings- og undervisningsformer eller på en sådan måde, at sådanne ordninger også kan anvendes på forskellige uddannelsessektorer og -niveauer.
-

BILAG

Politisk baggrund

1. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 12. februar 2001 om europæisk samarbejde om evaluering af kvaliteten af skoleundervisningen ⁽¹⁾
2. standarder og retningslinjer for kvalitetssikring inden for det europæiske område for videregående uddannelse vedtaget i 2005 og tilsagnet om at revidere disse givet af ministrene på Bolognaministerkonferencen den 26.-27. april 2012 i Bukarest
3. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om yderligere europæisk samarbejde vedrørende kvalitetssikring inden for videregående uddannelser ⁽²⁾
4. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske reference-ramme for kvalifikationer for livslang læring, særlig de fælles principper i bilag III for kvalitetssikring inden for videregående uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽³⁾
5. Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet for perioden indtil 2020 (ET 2020) ⁽⁴⁾
6. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne ⁽⁵⁾
7. konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 19. november 2010, om prioriteterne inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsrettet uddannelse for perioden 2011-2020 ⁽⁶⁾
8. Rådets konklusioner af 28. november 2011 om moderniseringen af videregående uddannelser ⁽⁷⁾
9. Rådets resolution af 28. november 2011 om en ny europæisk dagsorden for voksenuddannelse ⁽⁸⁾
10. Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring ⁽⁹⁾
11. Rådets konklusioner af 15. februar 2013 om investering i uddannelse — et svar på Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater og den årlige vækstundersøgelse 2013 ⁽¹⁰⁾
12. Rådets konklusioner af 25. november 2013 om den globale dimension af europæisk videregående uddannelse ⁽¹¹⁾
13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Erasmus+: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt ⁽¹²⁾
14. Rådets konklusioner af 24. februar 2014 om effektiv og innovativ uddannelse med henblik på at investere i kvalifikationer — som støtte til det europæiske semester 2014 ⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 60 af 1.3.2001, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 64 af 4.3.2006, s. 60.

⁽³⁾ EUT C 111 af 6.5.2008, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 155 af 8.7.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 324 af 1.12.2010, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 36.

⁽⁸⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 64 af 5.3.2013, s. 5.

⁽¹¹⁾ EUT C 28 af 31.1.2014, s. 2.

⁽¹²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50.

⁽¹³⁾ EUT C 62 af 4.3.2014, s. 4.

Anden baggrund

1. den europæiske rapport fra maj 2000 om skoleundervisningens kvalitet: seksten kvalitetsindikatorer
 2. Eurydiceundersøgelsen: evaluering af skoler, der leverer obligatorisk undervisning i Europa, 2004
 3. rapporten fra Gruppen på Højt Plan om Modernisering af de Videregående Uddannelser om forbedring af kvaliteten af undervisning og læring i europæiske højere uddannelsesinstitutioner (juni 2013)
 4. 2013-undersøgelsen om kvalitetssikring inden for voksenuddannelse og rapporten af 24. oktober 2013 fra den tematiske arbejdsgruppe om kvalitet i voksenuddannelser
 5. rapporten af 19. december 2013 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evaluering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) — gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring
 6. rapporten af 28. januar 2014 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om udvikling af kvalitetssikring af videregående uddannelser
 7. rapporten af 28. januar 2014 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne.
-

Rådets konklusioner af 21. maj 2014 om kulturarv som en strategisk ressource i et bæredygtigt Europa

(2014/C 183/08)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM ANERKENDER:

1. at traktaten bestemmer, at Unionen skal sikre, at den europæiske kulturarv beskyttes og udvikles
2. at kulturarven består af nedarvede ressourcer i alle former og aspekter, både håndgribelige, uhåndgribelige og digitale (digitale fra starten eller digitaliseret senere), herunder monumenter, lokaliteter, landskaber, kvalifikationer, praksis, viden og udtryk for menneskelig kreativitet samt samlinger, der bevares og forvaltes af offentlige og private organer som museer, biblioteker og arkiver. Den hidrører fra samspillet mellem mennesker og steder gennem tiden og er i stadig forandring. Disse ressourcer er af stor værdi for samfundet ud fra et kulturelt, miljømæssigt, socialt og økonomisk synspunkt, og en bæredygtig forvaltning heraf er derfor et strategisk valg for det 21. århundrede
3. at kulturarven er et stort aktiv for Europa og en vigtig del i det europæiske projekt
4. at kulturarven som en ikkevedvarende ressource, der er unik og ikke kan erstattes eller udskiftes, i dag står over for store udfordringer i form af kulturelle, miljømæssige, sociale, økonomiske og teknologiske forandringer, der har indvirkning på alle aspekter af det moderne liv

SOM UNDERSTREGER:

5. at kulturarven spiller en vigtig rolle i skabelsen og styrkelsen af social kapital, fordi den kan
 - a) inspirere og tilskynde borgerne til at deltage i det offentlige liv
 - b) øge livskvaliteten og trivslen for mennesker og deres samfund
 - c) fremme mangfoldighed og dialog mellem kulturer ved at bidrage til en stærkere følelse af at tilhøre et større fællesskab og til en bedre mellemfolkelig forståelse og respekt
 - d) medvirke til at mindske sociale uligheder, lette social inklusion og kulturel og social deltagelse samt fremme dialog mellem generationer og social samhørighed
 - e) give mulighed for at udvikle kvalifikationer, viden, kreativitet og innovation
 - f) være et effektivt uddannelsesredskab for formel, ikkeformel og uformel uddannelse, livslang læring og uddannelse
6. at kulturarven har en vigtig økonomisk indvirkning, også som en integrerende del af de kulturelle og kreative sektorer, fordi den bl.a.
 - a) udgør en stærk drivkraft for en inklusiv lokal og regional udvikling og skaber betydelige eksterne virkninger, især i form af styrkelse af en bæredygtig kulturturisme
 - b) støtter en bæredygtig udvikling og fornyelse af landdistrikter og byer som illustreret ved initiativer iværksat af mange europæiske regioner og byer
 - c) skaber forskellige typer beskæftigelse
7. at kulturarven spiller en særlig rolle i opfyldelsen af Europa 2020-strategiens mål om »intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst«, fordi den har en social og økonomisk indvirkning og bidrager til miljømæssig bæredygtighed
8. at kulturarven går på tværs af flere offentlige politikområder foruden kulturpolitikken såsom dem, der har tilknytning til regionaludvikling, social samhørighed, landbrug, maritime anliggender, miljø, turisme, uddannelse, den digitale dagsorden, forskning og innovation. Disse politikker har en direkte eller indirekte indvirkning på kulturarven, og kulturarven indeholder samtidig et stærkt potentiale for opfyldelsen af politikmålene. Dette potentiale bør derfor anerkendes og udvikles fuldt ud

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER OG I FULD OVERENSSTEMMELSE MED NÆRHEDSPRINCIPPET:

9. at anerkende kulturarvens iboende værdi og udnytte kulturens og kulturarvens potentiale som en fælles strategisk ressource for udvikling af et samfund, der bygger på demokratiske, etiske, æstetiske og økologiske værdier, navnlig i krisetider
10. at styrke dialogen med kulturarvens interessenter for at identificere og gennemføre koordinerede politikker og foranstaltninger med henblik på en bæredygtig forvaltning og udvikling af kulturarven og fremme samarbejdet med internationale og mellemstatslige organisationer, navnlig med Europarådet
11. at mobilisere disponible ressourcer til støtte, styrkelse og fremme af kulturarven via en integreret og helhedsorienteret tilgang, idet der tages hensyn til dens kulturelle, økonomiske, sociale, miljømæssige og videnskabelige komponenter
12. at bidrage til mainstreaming af kulturarven i nationale politikområder og EU-politikker
13. at identificere og bygge videre på de synergier, der er skabt mellem EU-politikker og nationale offentlige politikområder foruden kulturpolitikken såsom regional udvikling, samhørighed, landbrug, maritime anlægger, miljø, energi og klima, turisme, uddannelse, forskning og innovation for at skabe en merværdi
14. om muligt at forbedre adgangen til finansiering, gøre fuld brug af de programmer, der er til rådighed i den offentlige og den private sektor, og opfordre til investeringer i kulturarven som led i integrerede strategier for bæredygtig lokal og regional udvikling inden for nationale programmer og EU-programmer, der er til rådighed, samt inden for EU-strukturfondene i overensstemmelse med partnerskabsaftalerne
15. at fortsætte med at støtte EU-tiltag vedrørende det europæiske kulturarvsmærke⁽¹⁾
16. at fortsætte med at fremme uddannelse inden for kulturarv, bevidstgøre offentligheden om kulturarvens potentiale for bæredygtig udvikling og opfordre til offentlig deltagelse, særlig fra børn og unge, i samarbejde med civilsamfundet
17. at forbedre indsamling og analyse af kvalitativt materiale og kvantitative data, bl.a. statistikker, om kulturarven
18. at fremme finansiering, udvikling og formidling af digitalt kulturelt indhold samt tilgængeligheden af innovative kulturarvsrelaterede tjenester, der har kulturel og uddannelsesmæssig værdi for borgerne, og fremme offentlig adgang til disse digitale kulturarvskilder og -tjenester, bl.a. via Europeana

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

19. at fremme langsigtede politikmodeller for kulturarv, der er evidensbaserede og samfunds- og borgerdrevne
20. at styrke kulturarvens rolle i en bæredygtig udvikling med fokus på by- og landdistriktplanlægning og sanerings- og rehabiliteringsprojekter
21. at fremme netværkssamarbejde og partnerskaber mellem kulturarv og andre politiske områder, mellem offentlige og private aktører på alle relevante områder og på forskellige forvaltningsniveauer
22. at overveje at medtage kulturarv i Rådets næste arbejdsplan for kultur, der skal gennemføres fra og med 2015
23. at styrke det grænseoverskridende, tværregionale og tværnationale samarbejde om kulturarv med relevante interessenter

⁽¹⁾ EUT L 303 af 22.11.2011, s. 1.

24. at fremme traditionel viden og kunnen, der er nødvendig for beskyttelse, bæredygtig forvaltning og udvikling af kulturarven, og som bør gives videre til kommende generationer for at forbedre den menneskelige kapital og sikre den fortsatte beskyttelse af og adgang til Europas kulturværdier
25. at samarbejde yderligere om en udviklingsdagsorden for kulturarv og øge støtten til forskningsinitiativer vedrørende kulturarv inden for EU's rammeprogram for forskning og innovation, Horisont 2020, såsom det fælles programlægningsinitiativ om kulturarv og global forandring

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

26. at fortsætte analysen af den økonomiske og sociale indvirkning af kulturarven i EU og bidrage til udviklingen af en strategisk tilgang til kulturarv
 27. i revisionen af Europa 2020-strategien at tage hensyn til kulturarvens bidrag til at nå strategiens mål
 28. at tage hensyn til kulturarvens specifikke karakter, når den anvender statsstøttereglerne
 29. at fremme udveksling og anvendelse af god praksis, som hidrører fra projekter, der finansieres som led i EU-programmer til fremme af bæredygtig anvendelse og forvaltning af kulturarven
 30. på EU-plan yderligere at støtte netværkssamarbejde og samling af ressourcer mellem kulturarvseksperter og aktører i den offentlige og den private sektor og civilsamfundsorganisationer.
-

Rådets konklusioner af 21. maj 2014 om ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport

(2014/C 183/09)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM:

1. at ligestilling mellem kvinder og mænd er et af Den Europæiske Unions grundlæggende principper, der er fastsat i traktaterne. Det er en af Den Europæiske Unions målsætninger og opgaver, og integrering af princippet om ligestilling mellem kvinder og mænd i alle aktiviteter udgør en specifik opgave for Unionen ⁽¹⁾
2. at ligestilling mellem kvinder og mænd er fastsat i artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
3. at Kommissionen i sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 ⁽²⁾, som identificerede fem prioriterede indsatsområder: økonomisk uafhængighed på lige fod, lige løn for lige arbejde eller arbejde af samme værdi, ligestilling i beslutningstagningen, værdighed, ærlighed og standsning af kønsbaseret vold samt ligestilling mellem kønnene i forbindelse med foranstaltninger i forhold til tredjelande, har påtaget sig at tilskynde til integrering af ligestillingsspørgsmål i alle EU-politikker. I sin meddelelse om udviklingen af EU-dimensionen i sport ⁽³⁾ foreslog Kommissionen foranstaltninger, især med fokus på adgang til sport for indvandrerkvinder og kvinder fra etniske mindretal, adgang til beslutningstagende stillinger og bekæmpelse af kønsstereotyper
4. at ligestilling mellem kvinder og mænd er afgørende for at nå EU's mål om økonomisk og social samhørighed og et højt beskæftigelsesniveau og for at sikre bæredygtig vækst og konkurrenceevne og tackle den demografiske udfordring
5. at EPSCO-Rådet har vedtaget konklusioner om forskellige relevante aspekter af ligestilling mellem kvinder og mænd ⁽⁴⁾, især Rådets konklusioner om den europæiske ligestillingspakt (2011-2020) og om støtte til gennemførelsen af Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015
6. at der på EU-konferencen om ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport den 3.-4. december 2013 i Vilnius blev drøftet mulige strategiske tiltag til at opnå ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport senest i 2016-2020, og at Kommissionen, medlemsstaterne og sportsbevægelsen blev opfordret til at udarbejde en plan for strategiske tiltag på dette område
7. at Brightonerklæringen, der var resultatet af den første verdenskonference om kvinder og sport, som fandt sted i 1994 i Brighton, Det Forenede Kongerige, og UNESCO MINEPS-erklæringerne fra Athen (2004) og Berlin (2013) opfordrede til specifikke tiltag til at fremme lige muligheder inden for sport
8. at konferencen om vold mod kvinder i EU: Misbrug i hjemmet, på arbejdet, i det offentlige rum og online, som blev afholdt den 5. marts 2014 i Bruxelles, forelagde resultater af en undersøgelse ⁽⁵⁾ foretaget af FRA (EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder) om vold mod kvinder. Undersøgelsen viste, at 33 % af kvinderne har oplevet fysisk og/eller seksuel vold, og 32 % af alle ofre for sexchikane bekræfter, at gerningsmanden var en chef, kollega eller kunde. De fleste kvinder, der er ofre, har hverken anmeldt deres oplevelser til politiet eller til en støtteorganisation for ofre ⁽⁶⁾
9. at det græske formandskabs seminar om »kønsbestemt vold i sport: Beskyttelse af mindreårige«, som blev afholdt den 20. marts 2014 i Athen opfordrede til at behandle og regelmæssigt overvåge ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport på alle niveauer og områder, herunder kønsbestemt vold inden for sport, og vurdere arten og omfanget af kønsbestemt vold inden for sport, med særlig fokus på eliteidræt, forholdet mellem træner og atlet, forholdet mellem atleten og dennes omgangskreds samt forholdet

⁽¹⁾ Artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i TEU og artikel 8 i TEUF.

⁽²⁾ Dok. 13767/10.

⁽³⁾ Dok. 5597/11.

⁽⁴⁾ Henholdsvis dok. 18127/10 og 7370/11.

⁽⁵⁾ Undersøgelsen var baseret på personinterviews med 42 000 kvinder i alderen 18 til 74 år fordelt på EU's 28 medlemsstater.

⁽⁶⁾ <http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results>

mellem atleter indbyrdes. Det opfordrede desuden til, at der udvikles tilstrækkelige værktøjer (f.eks. støtteordninger, rådgivning og telefonhotlines) for de atleter, der har været udsat for seksuel chikane eller vold inden for sport.

SOM ANERKENDER:

10. at ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport allerede har betydelig bevågenhed i visse medlemsstater. Der er også blevet udført arbejde på lokalt, regionalt og europæisk plan og i den internationale sportsbevægelse, men der er ikke opnået et tilfredsstillende niveau af ligestilling mellem kvinder og mænd, og der mangler stadig gennemførelse af konkrete foranstaltninger i mange medlemsstater og i den internationale sportsbevægelse
11. at eftersom sport er en sektor, der omfatter mindreårige, er det et miljø, hvor der kan opstå risiko for vold og seksuel chikane, bl.a. på grund af den tillid, der udvikles mellem personer, der er involveret i sport
12. at kvinder er underrepræsenterede på mange sportsområder. Ifølge Eurobarometerundersøgelsen om sport og fysisk aktivitet (2013) deltager piger og kvinder stadig i mindre grad end drenge og mænd
13. at antallet af kvinder i ledende stillinger inden for idrættens ledelsesorganer og træning stadig er lavt
14. at kønsbestemt vold inden for sport, især seksuel chikane og misbrug af mindreårige, er et væsentligt problem, men at det kræver yderligere forskning, så det bedre kan forstås
15. at kønsroller bibringes og fremavles fra en meget tidlig alder og kan påvirke kvinders og mænds ønsker, interesser og ambitioner både privat og i samfundslivet
16. at medierne, herunder reklamebranchen, bidrager til at videreføre kulturelt overførte stereotyper og billeder af kvinder og mænd, og kan spille en vigtig rolle i bekæmpelsen af kønsstereotyper
17. at Rådet i sine konklusioner om sportens rolle som kilde til og drivkraft for aktiv social inklusion⁽¹⁾ opfordrede medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme aktioner med relation til integrering af ligestilling mellem kønnene i sportsrelaterede aktiviteter, særlig spørgsmålet om lige adgang til beslutningstagende stillinger, og til at behandle sport i forbindelse med kønsroller som beskrevet i EU-strategien for ligestilling mellem kvinder og mænd. Desuden bør kønsbestemt vold mod kvinder bekæmpes for at sikre, at kvinder og mænd i fuldt omfang kan nyde deres menneskerettigheder, og for at opnå ligestilling mellem kvinder og mænd.

UNDERSTREGER SPORTENS POTENTIALE TIL AT IMØDEGÅ DISSE UDFORDRINGER:

18. Sport kan være et effektivt redskab med henblik på lige muligheder og social inklusion. Virkelig ligestilling mellem kvinder og mænd kan ikke opnås gennem lovgivning alene. Der er også behov for specifikke foranstaltninger og integration af ligestillingsaspektet for at sikre, at sportssektorens betydelige potentiale i denne forbindelse vil blive udnyttet, eksempelvis i betragtning af sportens betydning for dannelsen af børns og unges identitet.
19. Sport kan øge kvinders og mænds færdigheder, viden og kompetencer og dermed styrke deres mobilitet og beskæftigelsesegnethed. Sport kan drage fordel af en mere kønsinkluderende arbejdsstyrke og vil udvikle sig i overensstemmelse hermed, hvilket vil tiltrække flere kvinder og mænd til sport og føre til nye og innovative tilgange til træning, uddannelse, ledelse og hvervet som dommer.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 5.

OPFORDRER UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET MEDLEMSSTATERNE TIL:

20. at overveje udvikling og opretholdelse af nationale handlingsplaner, generelle rammeaftaler eller strategier om ligestilling inden for sport i nært samarbejde med idrætsbevægelsen
21. at fremhæve værdien af mangfoldighed og kønsbalance inden for sportens ledelse og at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd i beslutningstagningen på alle niveauer og på alle områder af sport
22. at overveje udvikling og anvendelse af undervisningsmaterialer til uddannelse af beslutningstagere og trænere inden for sport samt til forældre og derved bidrage til udryddelse af kønsstereotyper og fremme af ligestilling mellem kønnene på alle niveauer af uddannelse og idræts træning
23. at overveje udvikling af politikker og programmer til udryddelse af kønsstereotyper og fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd i undervisningsplaner og -praksis fra en tidlig alder, herunder forskning, studier, statistikker og analyser af den virkning, som kønsstereotyper har på bestræbelserne for at opnå virkelig ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport
24. at fremme forebyggelse af kønsbestemt vold inden for sport fra en tidlig alder og beskyttelse af ofre og potentielle ofre for seksuel chikane inden for sport. At udveksle bedste praksis om, hvordan sportsorganisationer kan forebygge og håndtere seksuelt misbrug og chikane inden for sport
25. at overveje den lejlighed, som store sportsbegivenheder giver, til at organisere forebyggelse og oplysningskampagner om menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER MED BEHØRIGT HENSYN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET OG UNDER HENSYNTAGEN TIL MEDLEMSSTATERNES ANSVAR FOR SPORTSPOLITIK TIL:

26. at overveje udvikling af passende og forholdsmæssige foranstaltninger sammen med sportsorganisationerne i overensstemmelse med national lovgivning og EU-lovgivning og gældende lovgivning om databeskyttelse for at verificere egnetheden af personer, der arbejder inden for sport (især med mindreårige). Sådanne foranstaltninger kan være registreringssystemer, interviews eller referencer (bl.a. vandsattester)
27. at styrke og integrere kønsperspektivet i sportspolitik og at fremme udryddelse af kønsstereotyper gennem politikker om sport og andre relaterede politikker og EU-programmer på alle niveauer i overensstemmelse med princippet om sportens integritet
28. at medtage spørgsmålet om ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport i forbindelse med relevante fremtidige tiltag for sport på nationalt og EU-plan
29. at fremme adgang for alle relevante interessenter og at tilskynde til deltagelse i EU-programmer såsom Erasmus+ og andre EU-finansieringsinstrumenter, hvor det er relevant, til fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport, idet der navnlig fokuseres på trænere og træneruddannelse og en rimelig fremstilling af sport i medierne
30. at overveje at medtage mål for ligestilling mellem kvinder og mænd som betingelse for tildeling af offentlige midler til sportsorganisationer, hvor det er relevant
31. at tilskynde til medtagelse af en praktisk kønsbestemt tilgang til offentlige organers vurdering af foreslåede projekter og programmer inden for sport
32. at overveje at udarbejde retningslinjer, som kan støtte gennemførelsen af nøgletiltag på EU-plan
33. at overveje sammen med internationale sportsorganisationer at udarbejde en liste over tilsagn vedrørende ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport.

OPFORDRER UNDER HENSYNTAGEN TIL SPORTSORGANISATIONERS UAFHÆNGIGHED SPORTSORGANISATIONER OG INTERESSETER TIL:

34. at overveje udvikling og opretholdelse af handlingsplaner eller strategier om ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport
35. at fremhæve værdien af mangfoldighed og kønsbalance inden for sportens ledelse og blandt trænere samt at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd i beslutningstagningen på alle niveauer og på alle områder af sport
36. at overveje og integrere ligestilling i sport og fremme fjernelsen af kønsstereotyper gennem reklamekampanjer og udvikling og anvendelse af undervisningsmaterialer til uddannelse af beslutningstagere og trænere inden for sport for alle aldersgrupper
37. at medtage specifikke foranstaltninger og procedurer vedrørende kønsbestemt vold i etiske kodekser og overveje etablering af målrettede foranstaltninger såsom hotlines og specifikke støttetjenester for de berørte
38. at tilskynde til fremme af ikkekønsdiskriminerende mediedækning af sport
39. at tilskynde til forbedring af kønsbalancen i bestyrelser og udvalg inden for sport samt inden for ledelse og træning og forsøge at fjerne ikkelovgivningsmæssige hindringer, der forhindrer kvinder i at påtage sig sådanne funktioner.

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

40. at integrere kønsperspektivet i alle aspekter af sportspolitik og at fremme udryddelse af kønsstereotyper inden for sport på alle niveauer
 41. at fremme det aktive samarbejde mellem de relevante arbejdsmarkedsparter inden for rammerne af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og med sportsbevægelsen inden for rammerne af den strukturerede dialog med henblik på at mindske uligheden mellem kønnene på forskellige områder, blandt andre arbejdsmarkedet
 42. at støtte tværnationale initiativer (f.eks. oplysningskampagner, udveksling af god praksis, studier, netværk, projekter), der fokuserer på gennemførelse af nationale og internationale strategiske tiltag vedrørende ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport inden for rammerne af EU-finansieringsprogrammer, herunder Erasmus+, med vægt på beslutningstagning i idrættens ledelsesorganer, træning og bekæmpelse af kønsbestemt vold og negative stereotyper inden for sport
 43. at gennemføre forskning i ligestilling mellem kvinder og mænd inden for sport på alle niveauer og områder, med særlig fokus på træning, uddannelse, ledelse og hvervet som dommer i tæt samarbejde med Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder. Desuden iværksætte en særlig undersøgelse for at vurdere arten og omfanget af kønsbestemt vold inden for sport
 44. at støtte udvikling og fremme anvendelse af tilpassede redskaber til integration af ligestillingsaspektet, såsom kønsbudgettering og kønsspecifikke konsekvensanalyser, og at overveje at iværksætte disse instrumenter inden for rammerne af Erasmus+ og andre EU-finansieringsinstrumenter, hvor det er relevant.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA